

VZDOR

časopis utlačanej a vykorisťovanej väčšiny

časopis vykorisťované a utiskované väčšiny

7-10/2015

<http://casopis.vzdor.org>

★VZDOR

PROTEKTORÁT SLOVAKIA?

ODMIETAME VOJSKÁ A ZÁKLADNE NATO NA SLOVENSKU

Z OBSAHU:

So schválením vzniku logistického centra NATO nesúhlasíme—„Nálada“ v automobilke PSA Peugeot v Trnave—Masovú migráciu spôsobujú západné korporácie a vlády— Prebehla vlna zatýkania členov Konfederácie tureckých robotníkov v Európe—Pravdivý príbeh o pôvode, priebehu a následkoch gréckej krízy—Blokáda amerického konvoja je malým historickým plus v dejinách slovenského národa—ZKUŠENOSTI PAŘÍŽSKÉ KOMUNY ROKU 1871

★VZDOR

So schválením vzniku logistického centra NATO nesúhlasíme: Žiadne cudzie vojská tu nechceme!

Na Slovensku vznikne na budúci rok v bratislavských kasárňach vo Vajnoroch nové logistické centrum NATO a ďalšie vyrastie v Maďarsku. V slovenskom centre NATO bude pracovať 41 ľudí, z toho bude 20 zo zahraničných armád združených v NATO. Úlohou jeho zamestnancov bude okrem iného, zabezpečiť aj v budúcnosti potencionálny presun cudzích armád NATO na Slovensko. Ako povedal vojnový štváč generálny tajomník NATO Jens Stoltenberg: "Tieto centrá zaistia, aby sa naše sily mohli pohybovať rýchlo a efektívne, ak bude potrebné ich nasadiť."

stabilitu, chaos a smrť. NATO pomáha rozduchávať konflikty a priamo sa na nich zúčastňuje. Nejde o obrannú organizáciu, ale o agresora, veď od svojho vzniku podnikalo NATO len útočné, nie obranné akcie.

Mier patrí medzi základné prirodzené

Určite ste si všimli, ako minister obrany Glváč vrúcne vítal americký vojenský konvoj na našom území, s akým dojatím a chválou komentoval americkú vojenskú techniku, kedy sa vyjadril tak, že bolo by to krásne, keby nám tú techniku nechali, bolo by to nádherným prejavom priateľstva a spojenectva... Takto sa nespáva štátnik zvrchovaného suverénneho štátu, takto sa správa lokajská podriadená bábka, ktorá potrebuje ukázať, ako je hlboko v tom "spojeneckom"...

Vzdor-strana práce požaduje vystúpenie Slovenska z NATO a budeme sa vždy tvrdo stavať proti akýmkoľvek snahám o zriadenia základní, či centier NATO na našom území. Odsudzujeme taktiež vznik nového logistického centra na našom území, ktoré je jednoznačne nástrojom zrady, nakoľko jeho činnosť je zameraná na prípadný vstup cudzích vojsk na naše územie. NATO považujeme za zločineckú organizáciu, ktorá šíri po celom svete len ne-

potreby človeka. Preto si zaslúži spoločnosť bez vojenských blokov, vojen, vojnového štvania a rozsievania nenávisťi. Človek si zaslúži spoločnosť tolerantnú ku všetkým národom a štátom, presadzujúcu mier a porozumenie. Vyzývame preto všetkých, aby sa zapojili do protivojnových a protinATO aktivít. Ukážme, že sme národ ktorému je odporné bombardovanie obyvateľstva pre zisky niekoho iného. Ukážme, že táto banda gaunerov a teroristov u nás nepochodí a stretne sa s našim odporom.

Sme presvedčení o tom, strana SMER schválením logistického centra NATO na našom území zradila svojich obyvateľov a pripravila tak podmienky na vstup zahraničných vojsk na naše územie v budúcnosti. NATO chce silou mocou zatahnuť svet do novej studenej vojny a poštvat európske národy a svet proti Rusom. Ide o nebezpečnú hru, ktorá sa môže skončiť pre celý svet veľkou katastrofou. Slovensko by malo zachovať pokoj, ukázať triezvy rozum a stať sa lídrom, ktorý pomôže zbližiť štáty Európy a sveta, no vznik logistického centra NATO u nás dokazuje, že dnešná vláda SR sa vybrala presne opačným smerom...

Vzdor-strana práce

VZDOR-strana práce sa zúčastní parlamentných volieb 2016

Vzdor-strana práce na svojej celorepublikovej konferencii rozhodla, že sa zúčastní nadchádzajúcich parlamentných volieb roku 2016. Naša strana sa tiež rozhodla, že otvorí svoju kandidátku aj pre nečlenov našej strany, čiže pre aktivistov, odborárov, robotníkov, pracujúcich, ktorí sa stotožňujú s našim programom a cieľmi. Potrebujeme ľudí, ktorí aktívne stoja za revolučnými požiadavkami, ktoré dokážu podporiť v uliciach, štrajkoch, ale aj ďalšími formami. Potrebujeme odvážny a uvedomelý národ, pretože stojíme proti mocnému nepriateľovi.

Medzi naše hlavné ciele patrí boj za práva pracujúcich, ochrana a posilnenie sociálnych výdobytkov pracujúcich, aktívna právna a materiálna pomoc pracujúcim, ktorých práva boli porušené zo strany zamestnávateľa, odchod zo zločineckej organizácie NATO, zriaďovanie samospráv pracujúcich v podnikoch, vlastníctvo strategických podnikov v rukách štátu, odchod z Eurozóny a EÚ, zastaviť prenikanie trhu do zdravotníctva, školstva, verejnej dopravy, zastaviť zvyšovanie odchodu do dôchodku, nerastné a vodné zdroje musia byť v rukách štátu. Viac sa dočítate v našom programe, ktorý je postupne rozširovaný a dopĺňaný o ďalšie body. O jeho vylepšenie sa môžete postarať aj vy, zaslaním va-

šich pripomienok na mail vzdor-hp@vzdor.org. Náš program a manifest nájdete na webovej stránke www.vzdor.org

Taktiež musí byť všetkým jasné, že sme strana, ktorá sa hlási ku komunistickým, socialistickým a antifašistickým myšlienkám, čiže našou dlhodobou víziou je odstránenie kapitalistického režimu a odstavenie od moci nadnárodnú a domácu oligarchiu, ktorá ovláda naše životy. Sme stranou marxisticko-leninskou a bojujeme za socializmus poučený z chýb minulosti, obohatený o poznatky prítomnosti a s víziou do budúcnosti.

Naším cieľom je teda zjednotiť na našej kandidátke všetkých úprimných aktivistov a bojovníkov za práva pracujúcich, za socializmus, ktorí sa chcú postaviť dnešnej mašinérii.

VZDOR-strana práce

„Nálada“ v automobilke PSA Peugeot v Trnave

Po uverejnení článku o zrade odborárskych bossov v PSA Peugeot sa na nás z ich strany zosypala kopa nadávok. Odborári a robotníci v automobilke s nami súhlasili. S odstupom niekoľkých mesiacov prinášame rozhovor s niekoľkými robotníkmi v tejto automobilke.

Z neho jasne vyplýva, že sme mali pravdu a vedenie odborov v tejto fabrike miesto presadzovania požiadaviek pracujúcich zbabelo kapitulovalo pred svojimi kapitalistickými pápmi. Situácia robotníkov na linke a všetkých zamestnancov nie je o nič lepšia ako pred zradou vedenia odborov zmareným štrajkom. Je ešte horšia.

Aká je v súčasnosti nálada medzi zamestnancami PSA Trnava?

Taká ako pred štrajkom. Rozdiel je v tom, že ľudia sú naštvaní už nie len na firmu a jej vedenie, ale aj na odborársku organizáciu a jej vedenie. Majú pocit, že vedenie firmy a vedenie odborov ťahajú spoločne proti nim.

Teda sa v postavení zamestnancov nič nezlepšilo k lepšiemu?

Nič. Všetko je ako bolo alebo je ešte horšie. Hneď po štrajku nám zaviedli mimoriadne nočné zmeny a povinne zmeny v sobotu. Je pravda, že od polovice septembra už nerobíme sobotné zmeny. Aspoň to sme dosiahli tlakom na vedenie firmy a vedenie odborov.

Aké zmeny u vás nastali, ako to vyzerá s prácou v budúcom roku?

Každý kto tu robí si stále hľadá inú prácu. Obávame sa čo bude na budúci rok. Niektorí ľudia si už teraz píšú žiadosti, aby boli prijatí aspoň do januára. Čo bude potom ešte nevieme.

Zaujímavé. Ved' predsa mali byť prehodnotené tzv. kritické

Lekárske odbory podali podnet na finančnú skupinu Penta

Lekárske odbory sa púšťajú do finančnej skupiny Penta. Na Európsku komisiu sa obrátili s podnetom, ktorý má preveriť podnikanie finančníkov v oblasti zdravotníctva.

Odborári hovoria o podozrení porušenia legislatívy, pokiaľ ide o krížové vlastníctvo zdravotnej poisťovne Dôvera a poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, u ktorých Dôvera nakupuje starostlivosť pre svojich poistencov.

Penta má totiž vo svojom portfóliu viaceré články zdravotníckeho reťazca. „Európska komisia by mala preveriť, či dôvodom pre vznik zdravotných zariadení vlastnených finančnou skupinou Penta nie sú výhodnejšie zmluvy, ktoré majú zariadenia podpísané zo zdravotnou poisťovňou Penty,“ upozornil šéf Lekárskeho odborového združenia Peter Visolajský.

„Problém ale nastane vtedy, keď poisťovňa vlastní rovnaký vlast-

posty a malo sa začať s výrobou nových modelov. Ako to je naozaj?

Personálna politika tu vyzerá tak, že aj by možno zobrali nových ľudí. To sa deje, lenže pre ťažké pracovné podmienky stále veľa ľudí odchádza preč. Napríklad minulý mesiac odišlo 130 ľudí a prišlo 12. Takže v skutočnosti je nás stále menej a pracovné výkony stále vyššie.

Podľa novej dohody medzi firmou a odbormi vám majú byť vyplácané prémie. Koľko to je?

Prémie čo nám ako zložku ku platu vybojovali odbory ešte nikto nevidel. Je to smiešna suma. Akurát nám zvyšuje hrubý plat, ale v čistom máme všetci prakticky to isté.

V čom je príčina nevyplácania prémie?

Súvisí to s celkovo zlým postavením zamestnancov. Je nás stále menej, práce stále viac a normu preto nedokážeme splniť. Prémie môže dostať iba ten kto plní plán. Plán sa však nedarí plniť a preto nemáme žiadne prémie.

Ako dnes vnímate činnosť odborov počas vyjednávania s vedením firmy?

Prémie čo nám vybojovali sú veľkým víťazstvom jedine pre vedenie firmy. Celý mechanizmus vyplácania prémie im umožňujú neustále zvyšovať výrobný plán, neplatiť prémie a nezvyšovať platy zamestnancov.

Ďakujeme robotníkom a zamestnancom PSA za poskytnutie rozhovoru. Z dôvodu ich bezpečnosti ostanú v anonymite. Vyzývame všetkých zamestnancov, aby sa nebáli hovoriť o zlej situácii na ich pracovisku. Jedine tak si navzájom pomôžeme.

Odborárska komisia

„Podozrenia podľa odborárov nevyvracia ani znižujúci sa zisk Dôvery a zároveň mimoriadny nárast zisku v ostatných spoločnostiach, ktoré patria práve Pente.“

Napríklad sieť nemocníc Svet zdravia v roku 2014 zvýšila zisk o 3061 percent, sieť polikliník ProCare o 143 percent, spoločnosť Mirakl, ktorej patria lekárne Dr. Max, o 482 percent.

O kolaborácii odborárskych šéfov v PSA Trnava a náš odkaz pre nich: O našich právach nevyjednávame, ale presadzujeme ich!

Pracujúci a všetci utláčaní ľudia môžu svoju životnú situáciu zlepšiť buď: krátkodobo, alebo dlhodobo. Krátkodobé riešenia, ako napr. zvýšenie mzdy o niekoľko eur, vždy boli a vždy budú neúčinné lebo rast cien sa nezastaví a rovnako sa nezastaví ani rast pracovného zaťaženia pracujúcich. Za kapitalizmu je to fakt. Čo priemyselníci v jednej chvíli stratia zvýšením miezd, to za krátko získajú zvýšením cien. Preto je tragédiou dnešného tzv. odborového hnutia na Slovensku, že zvyšovanie miezd je jediný cieľ odborárskych funkcionárov. Tým celý boj za práva pracujúcich končí.

Pozrime sa na zatiaľ posledný – a dúfajme, že už naozaj posledný – učebnicový prípad zrady robotníkov odborárskymi funkcionármi v PSA Trnava. Veľkú nádej vystriedali tragédia a sklamanie. Každým dňom bolo cítiť ako narastá akési nadšenie robotníkov pre ostrý štrajk. Čo nasledovalo??? Vedenie odborov miesto toho, aby nadšenie využilo pre ešte lepšie zorganizovanie robotníkov do ostrého štrajku, robotníkov zradilo.

Vyrokovalo zvýšenie hrubej mzdy o 30 eur. Biedne a neľudské postavenie zamestnancov PSA sa nezmenilo. Dokon-

ca sa vlastne ešte zhoršilo. Vedenie odborov zlyhalo na celej čiare. Otravné pracovné podmienky, práca likvidujúca človeka, buzerácia, šikana a zastrašovanie – to všetko ostáva každodennou realitou v PSA. Nie len tam... Veď čo PSA robilo v čase štrajkov??? Oprášili v archíve zamietnuté žiadosti o prácu a začali telefonovať ľuďom, že je možnosť sa v PSA zamestnať. Ukázali robotníkom, že sú nahraditeľní. Robotníci sa nezľakli a štrajkovali ďalej.

Zato vedenie odborov si celé zľaknuté sadlo za stôl s kapitalistami a podvolilo sa im. Mali ešte toľko drzosti, že tých 30 eur oznámili ako megavítazstvo. Výsledok? Sklamanie, hnev, smútok, zúfalstvo na strane robotníkov, lebo ich neľudské postavenie sa nezlepšilo, ba ešte zhoršilo – kapitalisti im tých 30 eur dali pocítiť tzv. mimoriadnymi nočnými zmenami a robotou navyše.

My, VZDOR – strana práce plne chápeme robotníkov (väčšina našich členov a sympatizantov sú robotníci, resp. radoví zamestnanci) a chceme im podať pomocnú ruku. Tvrdíme, že existuje jediná správna cesta. Popri krátkodobých cieľoch (hospodársky boj za vyššie mzdy)

je potrebné mať aj dlhodobé ciele (politický boj za celkovú zmenu spoločenského režimu).

Na štrajkoch v PSA našich členov odborárski funkcionári vyhadzovali za našu červenú vlajku, tričká a pod. Zbalili sme ich a len ticho podporovali robotníkov a rozdávali im naše propagačné materiály. Teraz vieme, že sme urobili chybu. Už ju nebudeme opakovať. Celý sociálny zápas robotníkov a kapitalistov je jedna veľká politika. Ak toto odborárski funkcionári nechápu, tak sú buď hlupáci alebo zradcovia robotníkov. Tvrdenia o nepolitickosti odborov je blúznenie pomätencov alebo rečičky zradcov. Bez politickej podpory dopadne každý odborársky štrajk ako tento – poplatní funkcionári zradia robotníkov, poplatní funkcionári sú spokojní, spokojní sú kapitalisti, robotníkom ostala okusaná kosť.

Preto ponúkame všetkým zamestnancom, odborárom a čestným odborárskym funkcionárom našu pomoc a spoluprácu. Chceme spolu s vami zorganizovať štrajky za zlepšenie pracovných podmienok (skrátene pracovnej doby a jej preorganizovanie, úplné zrušenie práce cez víkend a v noci, minimálna mzda 600 eur v čistom) a napokon generálny štrajk za zmenu spoločenských pomerov na Slovensku (zoštátnenie veľkých podnikov a firiem a zavedenie zamestnaneckých samospráv v nich).

Skorumpované vedenie odborov svoje výnosné miesta neopustí. Preto je za súčasných podmienok najlepšou cestou masový odchod radového členstva z roztrieštených odborových zväzov a vytvoriť spoločný Jednotný odborový zväz bojujúci za hospodárske a politické požiadavky pracujúcich všetkých sektorov hospodárstva.

Proti dnešným kapitalistickým odborom postavíme odbory bojujúce proti kapitalizmu, odbory bojujúce za ľudovú vládu pracujúcich v socialistickej spoločnosti. O našich právach nevyjednávame! Presadzujeme ich!

VZDOR – strana práce

Svět patří nám!

odborársky občasník

svetpatrinam.eu

Mzdy v automobilkách – prežívanie ako bonus: Skutočný význam mzdových sústav v kapitalizme

Mzdy v automobilkách (prirodzene aj v ostatných podnikoch a firmách) majú v zásade dve zložky. Prvou je základný plat a druhou sú rôzne bonusy (za výkon, dochádzku, kolektívne a individuálne ohodnotenie). Odmeny za hospodársky výsledok sú najviac problematickým bodom. Automobilky sa najčastejšie bránia argumentmi typu: bonusy sú zamestnancom vyplácané priebežne každý štvrťrok, zamestnanci dostávajú vianočné prémie a pod. To všetko vyzerá pekne. V skutočnosti to nie je žiadna výhra. Povedal by som, že tá „odmena“, „prémia“, „bonus“ či ako krásne to nazveme je len nutná časť živobytia priemerného zamestnanca, aby vyžil. Nie je to žiadne prílepenie. Je to almužna na skromné prežitie.

Je to kombinácia rôznych spôsobov

vyplácania peňazí pre čo najúčinnejšie vykorisťovanie pracujúcich. Toto je učebnicový príklad kombinácie mzdovej sústavy založenej na tzv. vedeckom riadení, ktoré má maximálne využiť prácu zamestnancov a sústavy založenej na prémiovaní zamestnancov, ktorá má vzbudiť dojem, že zamestnanci a zamestnávateľ majú spoločné záujmy.

Je to snaha takto zastierať protichodné záujmy zamestnancov a zamestnávateľov. Čo je prémiovanie a prémie v skutočnosti? Ved' zamestnanec musí tak či tak dostať v mzde toľko peňazí koľko potrebuje, aby sa udržal v práceschopnom stave. V tomto prípade je to tak, že zamestnávateľ platí napr. 70% prostriedkov na živobytie zamestnanca vo forme mzdy a zvyšných 30% týchto životných pro-

striedkov formou bonusu.

Mzda a z nej plynúci bonus sú tak malé, že vlastne len ako tak kryjú životné potreby zamestnanca. Teda nejde o skutočný podiel na hospodárskom výsledku, pretože tie peniaze by musel dostať zamestnanec tak či tak, aby vôbec prežil ako zamestnanec.

Takto je vyvolávaný dojem, že zamestnanec je so zamestnávateľom na jednej lodi. Háčik je v tom, že zamestnanci veslujú a zamestnávateľ sa pohodlne vezie. A v prípade katastrofy miesta v záchranom člne ledva stačia pre zamestnávateľov. Zamestnanci musia vedieť plávať.

Odborár

Odborársky predák Ján Margala sa postavil bačovaniu na železnici: Čakalo ho prepustenie, no jeho boj neskončil

Odborársky predák Ján Margala sa postavil bačovaniu na železnici: Čakalo ho prepustenie, no jeho boj neskončil

Mesačný príjem prepusteného predsedu Železničarskeho robotníckeho odborového zväzu Jána Margalu predstavuje v súčasnosti 0 €. VZDOR – strana práce už priniesla niekoľko správ o súdnom spore Jána Margalu so Železničnou spoločnosťou Cargo vo veci nezákonného prepustenia z práce v roku 2013. Ján Margala mal byť prepustený z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, napriek tomu, že našej strane sa dodnes nepodarilo vypátrať v akej konkrétnej veci malo dôjsť k porušeniu a ani osobu, ktorá ho pri tomto porušovaní pristihla.

Mali sme ale možnosť hovoriť s jeho bývalými nadriadenými, ktorí boli rozčarovaní s dôvodom jeho prepustenia a o Jánovi Margalovi sa vyjadrili veľmi pozitívne. Predseda ŽROZ je presvedčený, že ide o politickú záležitosť, nakoľko jeho odborový zväz nesúhlasil s hromadným prepúšťaním a ani s rozdeľovaním železníc.

Úrad práce v Novom Meste nad Váhom však disponuje dokumentom, že Ján Margala bol prepustený pre nadbytočnosť. Je vôbec možné, aby existovali dva dokumenty, kde v jednom bol odborársky predák so 40 ročnými pracovnými skúsenos-

ťami prepustený raz pre nadbytočnosť a raz pre porušenie pracovnej disciplíny?

Ján Margala je v súčasnosti nútený požičať si peniaze od vlastnej rodiny, aby tej svojej zabezpečil existenciu. On ani jeho družka nemajú žiaden nárok na sociálne dávky, nakoľko prepustený odborár odmietol prijať dôchodok a naďalej sa súdi so spoločnosťou CARGO o nezákonnom prepustení a žiada opätovné prijatie do zamestnania.

Ak by dôchodok prijal, stratil by nárok na odškodné a odstupné. Jedinou cestou pre Jána Margalu je pokračovať v spore nie len so spoločnosťou Cargo, ale prakticky s celou politickou garnitúrou, ktorej nejde o prospech spoločnosti, ale o zisk svojich sponzorov a kamarátov.

Preto VZDOR-strana práce vyhlasuje verejnú zbierku na podporu Jána Margalu a

jeho rodiny. Sme si vedomí, že to nie je len vecou Jána Margalu, ale nás všetkých! Nesmieme a nechceme sa vykašľať na tých, ktorí sú odhodlaní bojovať za svoje práva. VZDOR-strana práce z týchto zdrojov poskytne Jánovi Margalovi a jeho rodine potrebnú materiálnu pomoc a nenechá ho napospas osudu a úžernikom.

VZDOR-strana práce je ochotná pomáhať prepustenému predákovi aj po ostatných stránkach, ako napríklad podpora a publicita v súdnom procese, či právna pomoc.

Svoje solidárne príspevky pre Jána Margalu posielajte na tento účet:

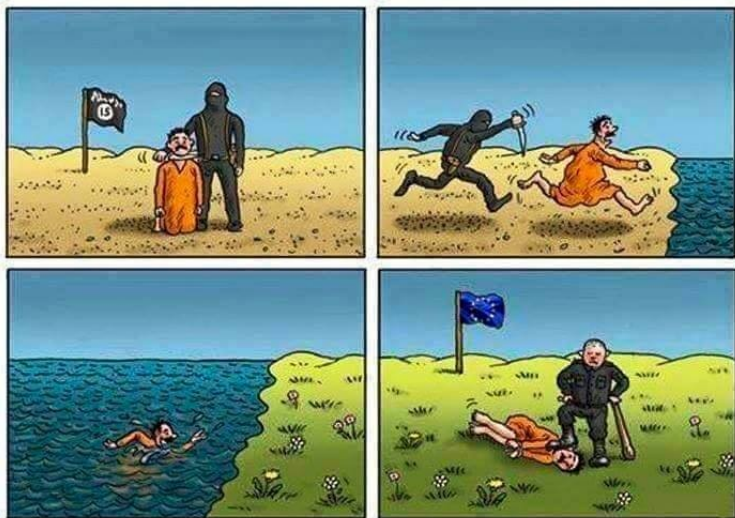
Číslo účtu
5054276611/0900

IBAN
SK8409000000005054276611

do správy uveďte heslo
"ŽROZ"

Solidarita zvíťazí!

Masovú migráciu spôsobujú západné korporácie a vlády: Nehádzme vinu na ich obeť

Protesty proti imigrantom namiesto toho, aby šli po príčine migrácie, zhadzujú vinu na jej obeť. Namiesto uvedomovania národa otupujú jeho myslenie fašistickým populizmom. VZDOR-strana práce so znepokojením sleduje vývoj v súčasnej Európe ale i v celom svete, aj keď tento vývoj sme v podstate už dávno predpokladali, nakoľko kapitalizmus zákonite smeruje do sociálneho chaosu o vojnových príprav. Kapitalistický režim sa snaží vytĺcť čo najviac kapitálu s čo najmenšími nákladmi predovšetkým na tzv. „ľudské zdroje“. Odohráva sa tvrdý boj o trhy, nerastné suroviny, snahy o ich prerozdelenie a celoplošnú privatizáciu aj za cenu zabíjania.

Existuje obrovský nedostatok napriek pokročilému štádiu výroby. Tento nedostatok sa prejavuje aj v obrovskom prebytku majiteľov korporácií. Súčasťou tohoto otvoreného kapitalistického útlaku je aj tzv. vystáhovalectvo. Vystáhovalectvo sme poznali aj u nás za prvej republiky, kedy museli odísť státisíce ľudí za prácou do Ameriky, aby mali ich rodiny chlieb.

Vystáhovalectvo za prácou poznáme vo veľkej miere aj dnes. Vystáhovalectvo poznajú aj obyvatelia bohatej no vykorisťovanej Afriky, Ázie či Latinskej Ameriky.

Šťastím pre človeka je žiť doma, v dostatku a v mieri

Vystáhovalectvo je celkovo negatívnym javom – je to javom kapitalistického systému, kde existuje rozdelenie sveta na krajiny bohatého a chudobného kapitalizmu, kde vždy existovalo a existuje vykorisťovanie národa národom. Šťastím pre

každého človeka nie je utekať z domova z existenčných dôvodov, alebo pred vojnou. Tí ľudia sú k tomu – podobne ako naši predkovia – nútení.

Niekoľko príkladov: Západný kapitál tvrdo bojuje proti národnoslobodzovacím vládam tretieho sveta, nepripustí, aby nerastné bohatstvo patrilo

ľudu danej krajiny. Nedovolí znárodnenie a teda demokratizáciu riadenia hospodárstva, chce ho mať len pre seba a pre svoje zisky.

Cudzinec = nepriateľ???

Susedné Maďarsko je živým príkladom kam vedie xenofóbia. Každý cudzinec je automaticky podozrivá osoba. K obdobným náladám dochádza aj v ostatných európskych krajinách. Európania poznajú vojnu prevažne len z brakových amerických filmov, nedokážu si predstaviť realitu boja o holý život a aj preto sklzávajú k podobnej xenofóbii, kde týchto imigrantov označujú automaticky za vrahov, násilníkov, a vobec ich nechápu ako utečencov, ale ako organizovanú skupinu, ktorá prišla dobyť Európu.

Nedokážu pochopiť že utečenci nič nemajú, pohoršujú sa nad faktom, že ich stovky stoja pri cestách a snažia sa dostať do kamiónov ako by život v táboroch pod holým nebom bol niečím príjemným. Opakujeme preto, že tento stav je negatívny pre obe strany. Každý, kto sa ich v niečom zastane alebo snaží pochopiť je označovaný ako „zradca národa“

Migrácia áno – utečencstvo a vystáhovalectvo nie

Mnohí označujú imigrantov ako hlúpe čierne kriminálne opice. Je veľký rozdiel z akého prostredia človek prišiel. Ak nadnárodný kapitál drží krajiny tretieho sveta v takej chudobe, že vzdelanie je výsadou, k bankomatu sa chodí s ochrankou, násilnosti sa páchajú aj pre konzervu s paštétou a bezdomovci sú radi, že spia na ulici za mrežami, tak nemožeme očakávať, že z

takého prostredia prídu slušní a vzdelaní ľudia. Častokrát sa ale jedná aj o ľudí, ktorí nie sú žiadnymi kriminálnikmi, len si chcú zachrániť život pred ISIS.

VZDOR strana práce preto bojuje proti príčinám ekonomickej migrácie a vojnovému utečenectvu – a teda proti kapitalistickému zriadeniu, a žela si, aby ľudia cestovali po svete predovšetkým z iných dôvodov – spoznávanie iných krajín, štúdium, kariérny postup, medzinárodné projekty. A ak sa bude chcieť niekto presťahovať do inej krajiny, tak to nebude z existenčných dôvodov.

Pokiaľ ide o tzv. náboženských radikálov, tak proti nim je potrebné zasiahnuť. Rozlišujeme medzi veriacimi moslimami a teroristickou organizáciou Islamský štát a nevylučujeme, že jej členovia sa budú snažiť využiť vlny migrácie k prepašovaniu svojich členov do Európy.

Kresťanstvo, islam a ostatné náboženstvá sú podľa nás všetky rovnako spiatocnícke. Preto nesúhlasíme s názormi, že napr. treba uprednostňovať utečencov s kresťanskou vierou. Práve toto je v rozpore s oným právom na slobodu vierovyznania a rovnoprávnosť ľudí bez ohľadu na ich náboženstvo, rasu, pohlavie, národnosť a pod. Každý kto chce pracovať, vzdelávať sa a slušne žiť má právo si slobodne zvoliť krajinu v ktorej chce žiť. Hlavne v prípade ak v jeho rodnej krajine je vojna, chudoba a ideologické cárstvo zavinené kapitalizmom.

Svetový kapitál cez bábkové vlády USA a EÚ vraždí obyvateľstvo celého sveta

Západné korporácie spolu s tajnými službami a kapitalistickými armádami spravili už desiatky vojenských pučov v krajinách, kde mal byť ohrozený ich zisk. Uvedme si posledné príklady: Spoločnosti SHELL a Chevron viedli vojnu v delte Nigeru o ropné polia. (Viac o ropných vojnách na blogu „Vojna pre ropu“).

Francúzsko a USA sami iniciovali bombardovanie bohatej Líbye s vysokým životným štandardom, neváhali dosadiť aj fanatických hrdlořezov ak im to prišlo vhod. Západné krajiny tiež destabilizovali Sýriu. Úplnou samozrejmosťou je, že kapitalisti vlastia lesy, vodu, či bane a vzbury potláčajú strelbou (napríklad <http://pirosik.blog.pravda.sk/2012/08/20/strelbado-banikov-v-jar-%E2%80%93-kto-koho-okrada/>) ako tomu bolo napríklad v JAR. Pýtame sa teda – z čoho majú tí ľudia žiť? Čo im ostáva? Ved' podobné otázky si už

roky kladieme aj na Slovensku.

Odstrašujúcim príkladom kam až neoliberalný kapitalizmus dokáže zájsť je plat riaditeľa spoločnosti Rangold Resources, ktorý zarába oproti svojim zamestnancom (do úvahy sa berie porovnanie s priemerným platom jeho zamestnancov), ktorí na neho „makajú“ najmä v afrických baniach, až 1 500-násobne viac!

Príklad z Venezuely

Pri moci sa celé desaťročia triedali pravicové neoliberálne vlády, ktoré prijímali poslušne „osvedčené“ ekonomické recepty z USA. Samozrejme tieto recepty prinášali ekonomický prosperch samotným Spojeným štátom a domácej venezuelskej oligarchii. Nadnárodné koncerny z USA, ovládajúce ropné ložiská Venezuely, odvádzali do rozpočtu tejto krajiny zhruba 20- 30 % ziskov z ťažby. Toto sa opakovalo v ostatných odvetviach výroby a bohatstvo Venezuely bolo drancované a vyvázané. Pri takto nastavenej ekonomike sa mohol život obyvčajných Venezuelčanov len ťažko zmeniť.

Prichádza ľudové hnutie, vedené

Chávezom, ktoré svojimi revolučnými zmenami mení celkový obraz krajiny. Ľudia, ktorí doteraz živorili doslova v getách, utekali zo svojej krajiny, dostávajú šancu na lepší život. Získavajú nové domy, prácu, bezplatné školstvo, zdravotníctvo – ich život sa mení o 180 stupňov. O bolívarskej revolúcii vo Venezuele sa dá viesť množstvo intelektuálnych debát, no jedno je neodškriepiteľné. Život miliónov Venezuelčanov sa zmenil k lepšiemu. Primárny cieľ bol naplnený.

Teraz si môžeme porovnať, ako zmena systému, okresania vlády najbohatšej domácej a zahraničnej oligarchii prospela k zvýšeniu životnej úrovne ľudí, zastavila sa masová migrácia. Charita dokáže pomôcť hŕstke ľudí, no revolučná socialistická zmena zlepšuje život, väčšine pracujúcich.

My sme na rozdiel od fašistických populistov Ľudia

My sa naozaj pýtame – prečo tí ľudia musia utekať? Kto za to môže a ako to vyrie-

šiť? My nie sme proti EÚ preto, lebo sem púšťa imigrantov, ale (aj) preto, lebo sama svojou politikou túto migráciu spôsobuje! Otázka nestojí či vpustiť alebo nevypustiť, otázka stojí ako to vyriešiť, pretože mnohí z tých, ktorí zbierajú podpisy pod Kotlebovu petíciu by z danej krajiny utekali v prvej línii.

Preto VZDOR-strana práce presadzuje:

ZASTAVENIE VYKORISŤOVANIA NÁRODA NÁRODOM, ČLOVEKA ČLOVEKOM

AKTÍVNU PODPORU NÁRODNOO-SLOBODITEĽSKÝCH Hnutí V TREŤOM SVETE

TVRDÝ SPOJENECKÝ ÚDER PROTI SILÁM ISLAMSKEHO ŠTÁTU

NEVYHNUTNÚ POMOC UTEČENCOM

VZDOR – strana práce

Na Slovensku pôsobí 33 megafiriem

Viac ako polovica najväčších spoločností v Európe zaznamenala v roku 2014 nárast tržieb. Vyplýva to z výsledkov rebríčka CE Top 500, ktorý zverejnila poradenská spoločnosť Deloitte. Počet firiem pôsobiacich na Slovensku v rebríčku najväčších podnikov sa medziročne zvýšil na 33. Pozíciu lídra si pritom udržal výrobca automobilov Volkswagen Slovakia.

Celkové tržby všetkých spoločností v rebríčku dosiahli za uplynulý rok 682 miliárd eur, čo v medziročnom porovnaní predstavuje pokles o 1,8 percenta. Faktom však ostáva to, že napriek poklesu je ich bohatstvo stále neuveriteľné. Na pováženie je dôveryhodnosť tejto štatistiky. Opýtajte sa hocktorého zamestnanca v týchto firmách a dostanete odpoveď, že z nich žmýkajú stále viac a viac práce za rovnaké mzdy. Navyše tento pokles je počítaný z nominálnych cien neočistených o infláciu a hlavne pokles cien ropy. V skutočnosti sa teda bohatstvo týchto megafiriem zvýšilo, lebo vyžmýkali z ľudí podstatne viac práce ako po minulé roky.

Oproti minulému roku sa vôbec nezmenilo zloženie a poradie prvej trojky. Poľská spoločnosť PKN Orlen si udržala vedúce postavenie, po nej nasleduje maďarský MOL a česká automobilka Škoda Auto. Najväčší posun na čele rebríčka z ôsmeho na štvrté miesto zaznamenala spoločnosť Jeronimo Martins Polska, pia-

tu priečku obsadila firma PGNiG.

Najväčšie energetické spoločnosti v regióne dosiahli vlni priemerný pokles tržieb o 3,3 percenta. Naopak, firmám vo výrobnom sektore a v sektore spotrebného tovaru rástli tržby stabilne o 3,1 percenta, respektíve 1,9 percenta. Výrobu potiahol najmä automobilový priemysel s priemerným rastom výnosov na úrovni 6,5 percenta.

Podiel slovenských firiem sa v rebríčku tento rok zvýšil z 28 na 33. Prvý Volkswagen postúpil o tri priečky na 11. miesto. Žilinská automobilka Kia Motors Slovakia si polepšila o štyri priečky a obsadila 21. priečku.

Oproti minulému roku tak predbehla spoločnosť Slovnaft, ktorá si na 29. mieste mierne pohoršila. V prvej päťdesiatke firiem s najvyššími tržbami sa umiestnil zo slovenských spoločností aj galantský výrobca televízorov Samsung Electronics Slovakia.

Spojitosť s týmito číslami je smiešne ak niekto tvrdí, že na Slovensku niet peňazi na lepší život. KAPITALISTICKÝ REŽIM SÁM O SEBE TVRDÍ, ŽE NEDOKÁŽE ZABEZPEČIŤ ANI MINIMUM PRE DOSTOJNÝ ŽIVOT. Prečo potom pracujeme, keď sa nemáme lepšie ale horšie? K čomu je dobrý taký režim? A máme tu hneď odpoveď na obe tvrdenia. Nepracujeme totiž pre seba a pre

spoločnosť, ale výsledky našej práce idú na konto kapitalistickým parazitom. To je hlavný dôvod, prečo je kasa prázdna.

My nemáme za našu prácu právo na minimum, oni majú za našu prácu sväté právo na miliardy. Presne k tomu je dobrý tento režim – umožniť menšine parazitovať na práci celého národa. Slovensko patrí ku krajinám s vysokým ekonomickým rastom, čo však v praxi znamená iba toľko, že vyrobíme čoraz viac a za menej. Je to ukazovateľ toho, akí sme výkonní otroci, aj keď médiá sa rast HDP snažia ukazovať akoby šlo o “spoločné dobro”, akoby to znamenalo, že bude lepšie.

Slovensko predstavuje lacnú pracovnú silu pre nadnárodné korporácie, veď nie nadarmo tu máme množstvo automobiliek a iných montážnych firiem či subdodávateľov, kde sa neraz pracuje aj za 300-400 €. Liberálov, ktorí sa vyhlasujú za odborníkov na zamestnanosť, absolútne nezaujímá v akých podmienkach ľudia pracujú. Oni sú schopní podhodiť celý národ ako otrokov a ešte byť na to hrdí! Znižovať vstupné náklady, tak káže ich svätý trh, ktorému sa klaňajú.

Prebehla vlna zatýkania členov Konfederácie tureckých robotníkov v Európe: Žiadame ich prepustenie!

Nedávno provedla nemecká polícia v niekoľkých domoch násilnú razii, pri níž zatkla 7 členov ATIK (ATIK je skratka pre Konfederáciu tureckých robotníkov v Európe). Tato akcie nebola omezená len na Nemecko, ale preskočila rovněž do Švýcarska, Francie a Řecka, kde vedla k zatčení jedné osoby ve Švýcarsku, jedné ve Francii a 3 v Řecku. Celkem bylo zadrženo 12 osob. Provedení této operace bylo flagrantním porušením evropských i mezinárodních právních předpisů. Jak je dobře známo, ATIK není ani organizací novou, natož kamufláží či zástěrkou.

Po mnoho let vyvíjela své aktivity pod názvem ATIF a spolu s dalšími dělnickými organizacemi v Evropě se v roce 1986 stala konfederací známou jako ATIK. Je to demokratická masová organizace čítající politické běžence, kteří z Turecka uprchli před vojenskou fašistickou juntou, přičemž hlavním jádrem organizace jsou dělníci. Tím, že se změnil v Konfederaci, stal se ATIK právním subjektem, demokratickou a nezávislou organizací, která už přes čtvrt století hájí demokratická práva a svobody. Je organizací, v níž její jednotlivé federace pracují v rámci zákonů států, jejichž jsou členy.

Je zřejmé, že tito zadržení členové a aktivisté ATIK byli zatčeni v důsledku utajeného vyjednávání mezi tureckým a německým státem. Skutečně bychom se rádi dozvěděli, z jakých trestných činů mají být zatčeni obviněni. Všichni tito jednotlivci mají legální status v západních evropských zemích, v nichž žijí. Jde o dělníky, lékaře i politické uprchlíky. Jejich bydliště jsou známa a oni jsou ochotni v případech předvolání vypovídat na policii. Ptáme se proto německého ministerstva spravedlnosti a německé policie, které tuto operaci provedli:

Už tito lidé někoho v Německu zabili? Vyloupili banku? Spáchali masakry? Dopustili se sabotáží? Vedli násilné protesty? Užívali zbraně či výbušniny za účelem útoků? Ani na jednu z těchto otázek nemůže německá policie odpovědět kladně! Jediný odkaz německého ministerstva spravedlnosti uvádí, že některé ze zatčených osob byly kvůli jejich aktivitám v TKP/ML (Turecká komunistická strana / marxisticko-leninská) uvězněny na desítky let.

Stručně osudy zatknutých

Müslüm Elma: jeden z uvězněných, kteří byli zajati v Diyarbakir (Amed) během prvních dnů 12. září 1980 vlády fašistické vojenské diktatury. Po dobu přibližně 6 měsíců prošel Müslüm Elma nejhorším mučením. V neblaze proslulém vězení Diyarbakirč, v němž probíhalo nejstrašnější policejní mučení ve sklepení, prošel roce 1984 Müslüm Elma dvouměsíční torturou, jež značně poškodila jeho zdraví. Celkově byli odsouzeni k 22 letům, přičemž zpráva soudního lékařství potvrdila, že trestanci nemohou zůstat ve vězení a mají být propuštěni. V Německu jsou záležitosti týkající se zdraví stále častěji pod monitoringem lékařů.

Haydar Bern: přibližně 40 let žije v Německu, důchodce, po 65 let sužován špatným zdravotním stavem, akutně potřebuje léky na onemocnění srdce a vysoký krevní tlak.

Mehmet Yeşilçalı: Zatčen 12. září 1980 v průběhu vlády vojenské junty; nucen projít těžkým mučením, při němž byl těžce zraněn. Posléze byl uvězněn k více než 15 letům, které si odpykává věznicích Diyarbakira Sağmalcılar.

S.Ali Uğur: v roce 1992 byl zatčen policií a podstoupil těžkou torturu. Zahájil neomezenou hladovku proti svému převezení do tureckých věznic F-typu. Zůstal přes 200 dnů ve vazbě, načež musel být na základě zprávy soudních lékařů konstatující vážné zdravotní problémy propuštěn.

Sami Solmaz: Byl zatčen v únoru 1994 a prodělal mnoho druhů mučení. Jeho zdraví se rychle a značně zhoršilo v důsledku hladovky v roce 2000 během převozu do

věznic F-typu a byl propuštěn z vězení se zprávou soudní patologie.

Erhan Aktürk: Kvůli svým politickým aktivitám v Turecku musel na začátku 90. let odejít do Německa, kde hledal azyl. Přesto že je jedinou „chybou“ opakované zatčení za ten-
týž čin, kdy u zbylých tří obžalovaných je známo, že ač byli uvězněni na desítky let v soudním procesu proti TKP/ML v Turecku, azyl v Německu, Švýcarsku a Francii získali. To bylo známo soudům ve všech těchto zemích. A právě v důsledku těchto soudních rozhodnutí získali status azylantů. Z důvodu, že všichni žijí v Německu, Francii a Švýcarsku již deset, dvacet či více let, je jejich uvěznění naprosto skandální. O to více, že byli zatčeni na přímý rozkaz německého ministerstva spravedlnosti.

Západní země a německý stát při každé příležitosti opakují, že jsou kolébkou demokracie. Nicméně pokud pohlédneme na jejich dějiny, musíme konstatovat flagrantní skutečnost, že jde o policejní stát, jenž působí nejobludněji právě vůči levici, socialistické a sociální opozici. Víme, že jejich vlády západních zemí nejsou ničím z toho, zač se vydávají, ani takové jak se sami sebe snaží líčit, ale že jsou to právě ony, které vytrvale útočí na německé revolucionáře i mimo vězení a v pravidelných intervalech atakují společenskou opozici a organizace migrantů. Tento poslední útok je toho posledním dokladem. Vyzýváme proto všechny pokrokové, revoluční, demokratické organizace i jejich jednotlivé členy, aby se proti těmto represím, nespravedlnostem a protizákonným útokům postavili.

ATIK je jednou organizací sdružující dělníky – uprchlíky různých národností Turecka. ATIK je plně demokratickou organizací na tomto poli. A zároveň je organizací fungující na nezpochybnitelném právním a demokratickém základě. Vzhledem k její politické bázi, postojům i praktické činnosti, jsou útoky na aktivisty v ní pracující zcela NEAKCEPTOVATELNÉ!

Zatím co financování náboženských fundamentalistů, gangů uplatňujících šariú, které jsou skutečnými nepřáteli lidu, jako IS a saláfisté, je naprosto nepochopitelně drženo pod pokličkou, jednají demokratické masové organizace jako ATIK dle hod-

Kajdá, AlNusra, Boko Haram, Al-Shababa, diktatúram na Strednom východe, rovnako bojuje proti fašistickým organizáciám. Ukázal to jej demokraticky vyjadrený odpor proti masakru, ktorý Islámský štát spáchal na kresťanoch a jezuitoch v kurdskej Shengalu a potvrdil tak, že ide o najreakčnejšiu, fašistickú organizáciu šarií.

ATIK tvrdé oponoval masakru spáchanému Islámským štátom v Rojave i útoku v Kobane proti kurdskej ľuďom a ďalším národnostným menšinám. Morálne i materiálne podpořte v rámci svojich možností oslobodenie Rojavy a Kobane a v jejich podpoře neustávejte. Odsúdila masakry proti kurdskej národnej, jenž bol navzdory vraždění schopný udržet svoju národnú existenciu, odsúdili osmanské a turecké štáty za genocidu Arménů, masakry tureckých Řeků a vyhoštění těch, kteří zůstali a asimilaci Arabů.

ATIK vždy hájil právo bezpodmienečného sebeurčenia národů bránících svá práva, stejně jako svobody okupovaných

Na fotke je predseda VZDORu-strany práce Stanislav Pirošík v bloku ATIK-u v Berlíne počas demonstrácie na podporu udalostí na námestí TAKSIM

národů i národních menšin čelících represi a rovněž podporoval hnutí za tato práva bojující. Proto vždy důsledně hájil právo na sebeurčení kurdských obyvatel v Turecku, kteří se represi postavili, stejně jako

vystoupili proti omezení práv národních menšin.

ATIK se postavil proti nespravedlivé válce. Vystoupil rovněž proti okupaci zemí jako Afghánistán, Irák, Líbie, Sýrie, Jemen a deklaroval podporu dělníkům, pracujícím i utlačovaným národům těchto zemí, které bojují zasně přežití a existenci.

ATIK je organizace, která zcela jasně poukázala na masakry a genocidní útoky, represi, apartheid i embargo páchané izraelským štátom proti palestinskému ľuďom užívajícím fašistický teror.

ATIK vždy stál na straně bojů dělnické třídy, pracujících a národů vedoucích národně oslobozenecké boje nehlédě na geografickou lokalitu: Filipínami počínaje, přes Indii, Afriku, Blízký východ až po Latinskou Ameriku.

Podle Confederation of Workers From Turkey in Europe přeložil Lukáš Sluka

Proti kriminalizácii komunistov v Španielsku

Dňa 6. júla boli dvaja súdruhovia marxisticko-leninskej strany (RC) zatknutí za účasť v Medzinárodnom Práporu Slobody, pod vedením ktorého bojovali proti hnutiu Daesh (arabské pomenovanie pre hnutie ISIS) v oblasti Rojava (Západný Kurdistan, súčasť Sýrie).

Španielsko je jedinou krajinou v Európe, kde tí, ktorí nasadzujú svoje životy proti barbarstvu radikálneho islamu, sú prenasledovaní a považovaní za teroristov. Opäť sme svedkami procesu vládnej kriminalizácie, a to prostredníctvom masových médií.

Títo dvaja súdruhovia sú marxisticko-leninisti, ktorí sa pripojili k medzinárodnej komunistickej brigáde. Tu riskovali svoje životy pre dobrú vec, pre boj za slobodu a oslobodenie našej triedy. Nie sú teroristami, práve naopak. Oni čelili teroru Islámskeho štátu.

Je našou povinnosťou ako marxisticko-leninistov preukázať našu solidaritu s nimi a verejne odsúdiť túto kriminalizujúcu kampaň proti nim a ich strane.

Sú obvinení z príslušnosti k teroristickej organizácii, čo je na míle vzdialené skutočnosti, pretože sú výhradne členmi PML (súčasť RC), a nepatria do žiadnej inej organizácie. Počas ich pobytu na území Rojava patrili

k Medzinárodnom Práporu Slobody, avšak svojím návratom zrušili členstvo v tejto vojenskej organizácii a zostali len členmi Komunistickej strany. Preto sú obvinenia zo strany médií neopodstatnené!

Všetci signatári tohto vyhlásenia chcú verejne preukázať svoje odmietnutie tejto štvavej kampane kriminalizácie komunistov, ktorej účelom nie je nič iné, ako destabilizovať komunistické hnutie útokom na tak dôležitý princíp, akým je proletársky internacionalizmus.

Za oslobodenie našich súdruhov!

Nech žije proletársky internacionalizmus!

Nech žije marxizmus-leninizmus!

Preložené z:

<http://www.icor.info/2015/against-the-criminalization-of-communists-in-spain>

Autor: Marxisticko-leninská strana Španielska (ReconstrucciónComunista), dňa 28. júna 2015

Marxistické strany vo voľbách v Portugalsku výrazne posilnili!

V Portugalsku prebehli 4. októbra 2015 parlamentné voľby. Vyhrala ich síce pravica, no pre marxistické a komunistické sily v Európe je ďalším pozitívnym zistením, že strany hlásiace sa k marxizmu, socializmu a komunistickým myšlienkam posilnili. Oproti predchádzajúcim voľbám, ktoré boli v roku 2011, získali v týchto voľbách strany hlásiace sa k marxizmu o zhruba 280-tisíc viac hlasov.

Prekvapením je výrazne posilnenie Lavicového bloku, ktorý skončil na 3. mieste so ziskom 549 153 hlasov a 10,22%- 19 poslancov, hneď na štvrtom mieste skončila koalícia zelených a Komunistickej strany Portugalska, ktorá získala 444 319 hlasov a 8,27%- 17 poslancov. Do parlamentu sa neprebojovala Robotnícka komunistická strana so ziskom 59 812 hlasov a 1,11%. Štvoricu kandidujúcich strán hlásiacich sa k marxistickým myšlienkam uzatvára koalícia Strany práce a Socialistickej alternatívy, ktorá získala 20 690 hlasov a 0,38%.

Spracoval Miroslav Pomajdík

Neklamte ľudľom o Grécku a pravej podstate devastačných opatrení: Pravdivý príbeh o pôvode, priebehu a následkoch gréckej krízy

To čo sa udialo v Grécku, bolo jasné demaskovanie pravej tváre EÚ a tohto systému. Ukázalo sa, že v EÚ a kapitalizme sú na prvom mieste vždy záujmy oligarchie, bankárov a skorumpovaných predajných politikov, ktorí vždy presadia to, čo pomôže oligarchii dostať sa k ešte väčším majetkom. Ako predvídavo povedal svojho času Malcolm X, keď si nedáte pozor, tak médiá vás presvedčia, aby ste nenávideli utlačaných a milovali tých, ktorí ich utlačujú. Presne toto sa deje aj v prípade Grékov, kedy nás naše médiá presvedčujú, akí sú tí Gréci nenažraní, leniví, ako ich my platíme a podobne.

V článku nedávno zverejnenom na Topkách sa doslova píše: “Zatiaľ čo sa Európa skladá Grékom na dlhy, obyčajní Gréci zrejme trpia stratou súdnosti. Svedčia o tom uletené reakcie na fakt, že chudobné Slovensko by malo pomáhať bohatšiemu štátu.”

Mediálne klamstvá o situácii v Grécku

V článku ďalej autor píše o tom, že Slovensko si prešlo tiež reformami, ktorým vďačíme za vstup do EÚ a NATO, že sa z nás stala rozvinutá ekonomika a že Gréci nechápu realitu a musia si tiež prejsť takými reformami ako my, samozrejme o koľko miliárd prišlo Slovensko počas tejto privatizácie a po nej, nie je v článku ani slovo. Celý tento článok je postavený na zopár názoroch Grékov zverejnených na Facebooku, čo má samo o sebe nulovú výpovednú hodnotu, čo sa týka väčšinového názoru Grékov, ináč by autor musel spomenúť to, že väčšina Grékov bola proti týmto pôžičkám, čo dávali jasne najavo nie len v prieskumoch, uliciach, ale aj jasným NIE v referende.

Cieľ takýchto článkov je ale jasný, postaviť obyčajných Slovákov proti Grékom, aby sa naši ľudia nezačali zamýšľať nad pravým zmyslom opatrení nadiktovaných Grékom a komu budú slúžiť a pravým významom, prečo boli do Grécka naliaté financie a koho tým vlastne zachraňovali, vštiepiť našim obyvateľom jediný názor, že tie podmienky, ktoré nadiktovala Trojka Grécku sú nevyhnutné a správne.

Takéto články obhajujú privatizačnú zlodejínu, ktorá postihla Slovensko a ktorú spustila Dzurindova vláda a má presvedčiť Slovákov, že práve toto je ten správny recept pre európske ekonomiky.

Držať nás v sladkej nevedomosti a čierno-bielom videní sveta, obhájiť kapitalistický neoliberalný systém, masovú privatizáciu a nespochybníť vládu oligarchie, ktorá jediná na kríze v Grécku ziskava.

Keď EÚ zachraňuje súkromné banky, no účet zaplatia grécki pracujúci...

Ľudia musia pochopiť o čom celá táto kauza gréckeho dlhu je. Grécka, európska a celá nadnárodná oligarchia mala celé desaťročia veľkého spojenca vo forme gréckych neoliberalných vlád, či už išlo o pravicovú Novú demokraciu, či sociálnodemokratický PASOK. Obidve vlády umožňovali ožebračovať Grécko oligarchiou, ktorá bola pod ich ochranou, lebo veľa vládných politikov bolo prepojených s oligarchiou a tak jej nechávalo voľné ruky vyciavať Grécko. Oligarchia sa všemožne vyhýba plateniu daní, ukrýva zisky v daňových rajoch, takže zo svojich obrovských ziskov platila a platí do štátneho rozpočtu smiešne sumy a všetko tak bolo a je na chrbtoch pracujúcich.

Západné banky nakúpili v roku 2010 grécky dlh, samozrejme s účelom na tom všetkom zarobiť a vytrieskať z Grécka ďalšie eurá do vrecák bankárov. Tieto francúzske, nemecké, či holandské banky poskytovali veľké objemy peňazí pre financovanie gréckych oligarchov. Tieto prostriedky sa im nevracali späť a banky sa dostali na okraj kolapsu. Tieto banky hrajú výraznú úlohu v celoeurópskom bankovom systéme a tým bola ohrozená celá Eurozóna.

Prišiel nápad s Eurovalom a poskytnutia pôžičiek Grécku, ktoré mu boli nanútené špičkami EÚ, aby zachránili tieto západné banky pôsobiace v Grécku. To znamená, že grécky štát musel zachrániť súkromné banky, ktoré tak štedro do-

tovali oligarchiu. Samozrejme bankári, európska oligarchia z toho vyšla víťazne, lebo až 90% všetkých peňazí (ide o sumu 240 miliárd Eur), ktoré boli Grécku poskytnuté od tzv. Trojky, išli práve na záchranu bánk a splátky veriteľom a Gréci ich nikdy nevideli, samozrejme splácať tieto peniaze budú musieť obyčajní pracujúci v Grécku.

Keď za krízu platia tí, ktorí ju spôsobili

Grécka vláda spustila od roku 2010 drastické sociálne opatrenia, ktoré mu naordinovala Trojka, ktoré však nijak nepostihli zisky oligarchie, bankárov a nevyvodila sa zodpovednosť konkrétnym gréckym politikom, ktorí pomohli oligarchii robiť si čo chce. Úsporné opatrenia doľahli na obyčajných Grékov, ktorí so vznikom krízy nemali nič spoločné. Ich platy klesli o 30%, dôchodky o polovicu, desiatky tisíc ľudí bolo prepustených. Výsledok bol taký, že strednú triedu a pracujúcich zasiahli tieto škrtý až vo výške 338%, kým najbohatšiu časť Grékov iba 8%. Štvrtina Grékov je nezamestnaných a z toho polovica mladých ľudí.

Grécko muselo pristúpiť na vlnu privatizácie štátneho majetku, ktorú schválila ešte skorumpovaná vláda Novej demokracie. Vránci tejto prvej privatizačnej vlny bolo predaných napr. 33% spoločnosti OPAP, ktorá patrí medzi väčšie verejne obchodované lotériové spoločnosti v Európe a jej ročný zisk je 1,3 mld. eur. Tento podiel kúpil česko-grécky fond Emma Delta, medzi ktorej partnerov patrí aj naša J&T Finance, ktorá si takto vďaka gréckej privatizácii zarobí peknú kvôpku peňazí. Vďaka úsporným opatreniam, Grécko zoškrtalo svoje financovanie vedy, výskumu a vzdelania na minimum, v týchto oblastiach sú momentálne na chvoste v EÚ a pritom tieto odvetvia sú najdôležitejšie pri nakopnutí ekonomiky a hospodárskeho rastu.

EÚ však nijak nevedilo, že Grécko vynakladalo za túto dobu na armádu vyše 2% svojho HDP. Grécko kúpilo v tej dobe 6 fregát za 2,5 miliardy eur, vrtuľníky za 400 miliónov eur, bojové vozidlá a 6 ponoriek v hodnote miliardy eur. Povedzme si, že predajcami tejto bojovej techniky boli hlavne nemecké, francúzske a americké spoločnosti, no zisk neputoval len do súkromných rúk, ale aj do štátnych pokladníc týchto krajín, takže chápete, prečo

sa drastické škrtanie naordinované Trojkou vyšlo armáde, vlastné zisky sú samozrejme prvoradé...

To naše platy sú tak extrémne nízke, nie grécke tak vysoké...

Grécko muselo obmedziť aj pracovné práva a silu odborov, vďaka ktorým mali pracujúci vyššie platy ako máme my. Konkrétne Trojka zakázala Grécku kolektívne vyjednávanie odborov, čo bolo ďalšie víťazstvo oligarchie a oslabenie pracujúcich. Veľa Slovákov argumentovalo, že grécke platy, dôchodky a sociálne výdavky sú neadekvátne veľké a že je dobré že ich budú znižovať a že sú tam tieto reformy. Je to niečo neveriteľné, ako ste skočili na lep oligarchii, miesto toho, aby ste sa zamysleli, že to vaše platy, dôchodky a sociálne prostriedky sú tak extrémne nízke a nie grécke platy tak vysoké a začali sa búriť proti tým zobračenkám, ktoré tu zarábame.

Vy ste sa potichúčku radovali z toho, že Gréci musia podstúpiť tvrdé protisociálne opatrenia, ktoré znížili životný štandard pracujúcim, kdežto oligarchii a boháčov sa to nijako nedotklo, tí si svoje nakradnuté peniažky starostlivo poukriovali v daňových rajoch. Nezamysleli ste sa a neinšpirovali ste sa Grékmi, že práve my potrebujeme bojovať ako soľ o zvyšovanie našich pracovných práv, že potrebujeme silné odborové zväzy, ktoré budú schopné kolektívnych vyjednaní, ktoré nám prinesú väčšie výplaty.

Hnev Grékov priviedol ku vládnemu kormidlu Syriza

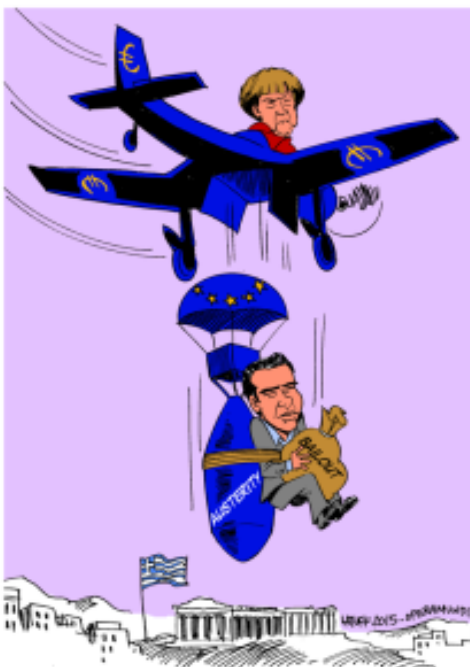
Aj vďaka týmto drastickým sociálnym opatreniam, ktoré nadiktovala Grécku tzv. Trojka, ktoré zasiahli výlučne strednú triedu a najviac pracujúcich, vyhrala posledné voľby ľavicová Syriza, ktorá postavila svoju kampaň práve na tom, že sa postaví diktátu Trojky, jej drastickým opatreniam a privatizácii štátneho majetku. Sľubovala ľuďom, ako zatočí s touto protektorátnou politikou a obnoví u Grékov ich hrdosť a práva. To ako to dopadlo, je nám už známe. Syriza zradila svojich voličov, ktorí sa v referende postavili proti návrhu veriteľov a prijala ich podmienky prostredníctvom svojho návrhu, ktorý je ale na 95% rovnaký ako ten z dielne Trojky, o čom sme informovali

Syriza tak v parlamente presadila svoj návrh veriteľom práve so stranami Nová demokracia a PASOK, ktoré sú spoluzodpovedné za grécke utrpenie. My vo Vzodore-strane práce sme upozorňovali na to, že Syriza nikdy nedeclarovala, že je stranou antikapitalistickou a jej program

počítal s reformami iba v rámci kapitalizmu. Takáto strana nikdy nemôže obhajovať práva väčšiny národa, lebo kapitalizmus je postavený práve na moci svetovej a domácej oligarchie, bánk a politických bábov. Iba tejto skupine prináša tento systém zisky z našej práce. Keď chcete zrušiť moc oligarchie, musíte zničiť prostredie, v ktorom vznikla a v ktorom sa jej darí a tým je kapitalizmus.

Grécko zažije legálne vykrádanie štátneho majetku, ktorému sa vznešene hovorí privatizácia

Vláda Syriza pristúpila aj na rozkrádanie vlastného štátu. Trojka podmienila zaslanie ďalších financií pre Grécko tým, že Grécko musí sprivatizovať svoj štátny majetok v hodnote 50 miliárd Eur. Trojka rozhodla o tom, že sa musí zriadiť

fond, do ktorého sa tento majetok prevedie, no na fond budú dohliadať veritelia. V preklade, Grécko stratí suverenitu nad svojim majetkom vo výške 50 miliárd Eur a odovzdá ho do rúk Trojky, ktorá sa postará o jeho privatizáciu a čerešničkou na torte je fakt, že Trojka bude zasahovať a vyjadrovať sa k všetkým kľúčovým zákonom, ktoré budú prijímané v gréckom parlamente. Vitajte v protektoráte Grécko, pod správou EÚ, či presnejšie Nemecka.

Grécko tak musí sprivatizovať napr. rafinériu, energetické podniky a siete, niektoré prístavy ako napr. Pireus, aktíva plánovanej diaľnice, či letiská. Pripomeňme, ako dopadla privatizácia na Slovensku za Dzurindu. Bol predaný podiel v Stredoslovenskej energetike za 160 miliónov eur. Privatizačná spoločnosť Electricité de France však zarobila za dobu 11 rokov na

dividendách a predaji 700 miliónov eur. Až 66% akcií našich elektrární boli predané Enelu za 840 miliónov eur. Za 8 rokov Enel zarobil 2,4 miliardy eur. Privatizéri získali aj akcie nášho SPP za 120,9 miliardy korún. Táto suma sa im vrátila vo forme ziskov už za desať rokov a na predaji akcií získali 2,6 miliardy eur.

Slovenská privatizácia štátneho majetku bol zločin, tak ako je zločin aj privatizácia štátneho majetku Grécka. Tak ako tiekli miliardy Eur do vrecák zahraničným privatizérom z našich podnikov, tak teraz budú tiecť do ich vrecák z gréckeho sprivatizovaného majetku, miesto toho, aby naplňovali domáci rozpočet. Keď sa pozrieme do Nemecka, či Francúzska tak zistíme, že strategické podniky ako ropné spoločnosti, elektrárne, teplárenstvo, plynárne sú v rukách týchto štátov a zisky putujú do štátnej pokladnice.

Nemecko pozabudlo na vlastnú históriu odpúšťania dlhov

Nemecká kancelárka Merkelová a teda Nemecko patrí k nekompromisným obhajcom splatenia gréckeho dlhu, akosi však už pani Merkelová zabudla na históriu splácania dlhov vlastného štátu. Spomením vývoj po 2. svetovej vojne, kedy na základe intervencie USA sa dohodli veľmi nízke reparácie, ktoré muselo Nemecko splácať poškodeným štátom, ktoré počas vojny okupovalo. Do Nemecka boli napumpované obrovské finančné čiastky, ktoré mu pomohlo po vojne rýchlo sa zotaviť a naštartovať prudký hospodársky rast.

Nemecku boli v roku 1953 znížené dlhy (práve o znížení dlhu Grékom nechce Nemecko ani počuť), ktoré ale Nemci už po roku 1990 spolu s reparáciami pre niekdajšie okupované štáty odmietli platiť a kto pozná dobre dejiny 2. svetovej vojny tiež pochopí, kde mierim. Áno, medzi postihnutými krajinami, ktoré Nemecko okupovalo počas 2. sv. vojny bolo aj Grécko, čiže na nízke reparácie a ich nesplácanie po roku 1990 doplatilo aj Grécko. Bolo by zaujímavé, keby Gréci spočítali sumu, ktorú im ešte Nemci za okupáciu dlžia a ktorú samozrejme Nemecko už nikdy splácať nebude. Paradoxy dejín.

Už aj Menovú fond pripustil vo svojej tajnej správe, ktorá sa nemala dostať na verejnosť, že dlh Grécka je nesplátitelný a časť sa bude musieť aj tak odpísať, ináč Grécko čakajú desiatky rokov sociálnych otrasov, úpadku a chudoby. Ak k tomuto v Grécku nedôjde, tak po zlyhaní systémových strán a Syriza sa môže veľa sklamaných a zúfalých Grékov obrátiť na

neonacistickú stranu Zlatý Úsvit, ktorá je už v tejto dobe silno zastúpená v parlamente a to bude pre Grécko a Európu ten najhorší možný scenár.

Je na čase bojovať za socializmus

My vo Vzodore- strane práce si myslíme, že jediné realistické riešenie v prospech väčšiny Grékov je postaviť sa kapitalizmu, opustiť Eurozónu a EÚ, zlomenie moci nadnárodných monopolov a domácej a svetovej oligarchie, ktorá dostala Grécko ku kolapsu. Ľudia musia zobrať moc do svojich rúk a prestať veriť kapitalistickým stranám v Grécku, medzi ktoré nepochyb-

ne patrí aj Syriza. V Grécku je silná Komunistická strana Grécka, ktorá od začiatku bojuje proti diktátu Trojky a tak isto sa postavila proti prijatiu vládneho návrhu veriteľom a rada menších komunistických strán a hnutí, ktoré bojujú proti kapitalizmu a sú nádejou pre Grécko, ktorej my hovoríme socializmus.

Kapitalistické zriadenie založené na vykorisťovaní človeka človekom musí byť nahradené socialistickým zriadením, v ktorom pracujeme spoločne pre seba, nie spoločne pre vrchných 5%. Neexistuje žiadna legislatívna úprava, ktorá zmení súčasnú situáciu bez toho, aby šla proti záujmom kapitálu, či už domáceho alebo

svetového. Z toho všetkého vyplýva, že keď raz chceme byť úspešní v porazení kapitalizmu, musíme sa zjednotiť v revolučnej komunistickej organizácii, ktorá sa tak nechová len na papieri, ale aj v praxi a ktorá jediná je schopná pomôcť dezorientovaným masám, byť ich najväčšou oporou, čo sa vzápätí prejaví v zohraní jej hlavnej úlohy v nastolenej revolúcii a porážke oligarchie a kapitalizmu.

Miroslav Pomajdík- podpredseda Vzodor-strany práce pre zahraničné záležitosti

Vzodor-strana práce odpovedá na otázky TV Markízy o skončenom policajnom vyšetrovaní nášho bilbordu

Ako mnohí z vás určite zaregistrovali, na jeden z našich bilbordov, na ktorom bol vyobrazený V.I. Lenin s jeho citátom: „Sila kapitálu a burzy sú všetkým. Parlament a voľby sú len bábky,“ (viď na obrázku) podal pán Ladislav Rovinský trestné oznámenie. Vyšetrovateľ košickej kriminálnej polície trestné oznámenie odmietol, na čo podal pán Rovinský sťažnosť a následne Okresná prokuratúra Košice II túto sťažnosť zamietla. Televízia Markíza odvysielala na túto tému v Televíznych novinách už dve reportáže, poslednú 5. 9. a pozrieť si ju môžete v Archíve TU. Redaktor z TV Markíza nám zaslal otázky pre chystanú reportáž o skončenom vyšetrovaní, no v odvysielanej reportáži z odpovedí použil len niekoľko krátkych viet, preto celú reakciu Vzodor-strany práce si môžete prečítať v tomto článku.

Redaktor TV Markíza Jozef Demeter nám položil tieto otázky: *Rád by som získal vyjadrenie strany k skončenému vyšetrovaniu. Orgány potvrdili, že skutok sa nestal. Čo na to hovoríte? Billboard pár dní po odvysielaní šotu z miesta zmizol... prečo ste ho stiahli? Trváte na tom, že ste takouto formou propagácie postupovali správne? – nevytvára to podľa Vás priestor pre obdobné aktivity na opačnej strane politického spektra? (extrémna pravica a pod.)*

Na otázky redaktora TV Markíza Jozefa Demetera odpovedal Miroslav Pomajdík, podpredseda Vzodor-strany práce:

1. Čo sa týka vyšetrovania, naša strana sa ním nijako nezaoberala, keďže máme množstvo dôležitejšej práce a aktivít, ktorými chceme posunúť Slovensko k spravodlivejšiemu systému a tým systémom je pre nás socializmus poučený z chýb minulosti, no nadväzujúci na všetky úspechy a pozitíva niekdajšieho socialistického systému, za socializmus obohatený o po-

znatky prítomnosti a za socializmus s víziou do budúcnosti. Pána Rovinského sa pýtame, kedy podá trestné oznámenia aj za rozkrádanie národného majetku, ktorý budovali všetci pracujúci? Kedy podá trestné oznámenia na finančné skupiny a oligarchov, ktorí vlastnia v tejto krajine všetko, vrátane verejnej mienky? Kedy ich pán Rovinský zažalujete za to, že popierajú iným možnosť žiť slušný a materiálne zabezpečený život pracujúceho človeka? Toto pánovi Rovinskému nevádi, keďže sa nijako proti tomu nestavia, na rozdiel od nás. Vadí mu však to, keď niekto s tým chce konečne niečo robiť...to sme už potom pre neho extrémistická strana a treba nás rýchlo odsúdiť a zakázať, na radosť všetkých tých, čo rozkrádajú a devastujú našu krajinu. Výsledok vyšetrovania sme zobrali na vedomie a vidíme, že vyhral zdravý rozum.

2. Čo sa týka bilbordu pri ktorom ste natáčali, tak naša strana grafiku na ňom nestiahla, ani sme nijako ďalej nesledovali jej osud. Je možné, že bola poškodená, alebo jej už jednoducho skončilo predplatené obdobie. Čo sa týka grafiky na tomto bilborde, tak rovnaká grafika bola umiestnená na viacerých miestach Slovenska a žiadnu sme nestiahli, nemali sme na to dôvod, keďže si za ňou plne stojíme a môžete ju objaviť aj na našej oficiálnej webovej stránke.

3. Prečo sme zvolili práve tento motív a citát? Preto, lebo ho považujeme za najvýstižnejší na dnešnú dobu. V.I.Lenin v tomto citáte vystihol podstatu fungovania súčasného prot ľudového režimu a my chceme aby sa ľudia zamysleli. Už vo svojom manifeste sme poukazovali na to, čo znamená pre nás demokracia: demokracia znamená, že o niečom rozhodujeme, nie len že sa môžeme sťažovať na ťažký život a pritom našu krajinu a svet ovláda niekoľko oligarchov prostredníctvom ich korporácií bánk, politikov, médií... a ľudia, ktorí nič nemajú, o ničom

ani nerozhodujú. Ak nemáme v rukách hospodárstvo, ak nepracujeme pre seba, ale pracujeme pre kapitalistov, neraz v neúnosných podmienkach, poprípade sme nedobrovoľne nezamestnaní, nedá sa hovoriť o demokracii.

4. Vzodor-strana práce je stranou antifašistickou a tvrdo sa stavíme proti nacizmu a fašizmu, no extrémna pravica sa eliminuje ináč, ako dilemou, či si niečo môžu dať, alebo nedať na billboard... Pán redaktor, vy hovoríte o nejakom vytváraní priestoru pre obdobné aktivity pre extrémnu pravicu, čo je úsmevné, keďže tá má teraz na Slovensku a v Európe opäť priaznivé podmienky a na šírenie jej propagandy jej absolútne vyhovujú dnešné podmienky propagácie. Slovenská neonacistická a neofašistická-neoľudácka scéna na Slovensku je tak dobre adaptovaná a tak jej vyhovujú dnešné pomery pre šírenie ich propagandy, čoho dôkazom je aj to, že v dnešnej dobe majú svojho župana a svojich ľudí vo vedení kraja. To, že veľakrát hovoria, o tom, že tu nie je sloboda slova, že nemôžu povedať na plné ústa, čo si myslia, to je práve naopak, ich najväčšou zbraňou a možno si to ani väčšina z nich neuvedomuje, lebo takto ľudom servírujú len náznaky svojich cieľov, hovoria si nacionalisti a vlastenci a tak je verejnosť náchilnejšia k ich podporovaniu a obrane, ako keby pred nimi odhalili svoju pravú tvár...

Vyhlásenie VZDORU-strany práce k zamieňaniu s Akčnou skupinou VZDOR Kysuce: Nie je VZDOR ako VZDOR

V poslednom čase dochádza k zamieňaniu si našej komunistickej strany VZDOR-strana práce s neonacistickým uskupením Akčná skupina VZDOR Kysuce, ktoré považuje Wehrmacht za spojeneckú armádu, Hitlera za skvelého chlapíka a na nový rok publikuje napr. aj fotografie pripíjajúcich si nemeckých vojakov na fronte. Táto nešťastná skutočnosť, že existujú dva názorovo protirečiace si subjekty s názvom VZDOR nám okrem toho, že uvádza ľudí do omylu na Slovensku i v Českej republike, spôsobuje aj ďalšie problémy. Niektorí dezinformovaní ľudia odmietajú naše materiály s označením VZDOR so slovami, že neonacistické materiály nechcú, našich spojencov antifašistov sa pýtajú, prečo sa dávajú dokopy s neonacistami. V tomto zmysle nám prišiel aj list z ČR, po zatknutí Mariána Magáta z Akčnej skupiny VZDOR Kysuce v Prahe. Napomáhajú tomu aj médiá, ktoré nikdy nezverejnia celý názov organizácie a hovoria len o "hnutí VZDOR", alebo dokonca vôbec nerobia rozdiel medzi rôznymi organizáciami a zamieňajú si ich a potom vznikajú fakt až divoké spojenia a vychádzajú v médiách aj takéto vyslovené bludy, ako v článku Rečníka z demonštrácie proti imigrácii obvinili z podpory nenávisť. Hrozí mu až dva roky väzenia, citujeme: „Predstavitelia slovenskej strany VZDOR – Strana práce Mariana Magáta po jeho sobotní vystúpení na demonštrácii proti uprchlíkum v Praze policie kvôli jeho výrokum obvinila z podněcování k nenávisť. Potvrdila to mluvčí pražské policie Iveta Martínková. Muž je členem slovenské nacionalistické organizace Vzдор, která se ovšem zároveň hlásí k marxisticko-

leninské ideologii. “

Marián Magát nie je predstaviteľ, ani člen našej politickej strany Vzдор-strana práce. Magát je člen Akčnej skupiny VZDOR Kysuce, čo je neformálne neonacistické združenie, nie politická strana. Vzдор-strana práce je riadne registrovaná politická strana na Slovensku, ktorá sa hlási ku komunistickým, socialistickým a antifašistickým myšlienkám. Vzдор-strana práce stojí v pozícii voči organizácii Akčná skupina Vzдор Kysuce, Ľudovej strane Naše Slovensko, či iným podobným hnutiam a stranám, predstavujúcich krajinu pravicu.

Ďalšiu zámenu môžete vidieť na stránkach: <http://www.respekt.cz/fotogalerie/zivot-s-zupanem-kotlebou>, keď pod jednou z fotografií, ktorá je zverejnená v článku a na ktorej je odfotený billboard našej strany VZDOR-strana práce, ktorý hovorí o tom, že sme proti vojne s Ruskom a stojíme proti zločineckej organizácii NATO, je tento popis: „Billboard slovenské neonacistické organizace Vzдор“.

V článku na aktualne.atlas.sk <http://aktualne.atlas.sk/na-bilboardoch-v-okoli-kosic-sa-objavili-komunisticke-hesla-a-lenin-aktivista-bije-na-poplach/dnes/regiony/>, kde sa hovorí o billboardoch VZDOR-strany práce, je ako ilustračné foto použitá vlajka Akčnej skupiny VZDOR Kysuce s popiskom „Komunistické heslá propagujúce potláčanie práv a slobod zaplavili Košice a okolie“.

Názov VZDOR v mene našej strany bol odvodený od nášho časopisu

Názov našej strany VZDOR-strana práce je odvodený z názvu časopisu VZDOR, ktorý začal vychádzať od roku 2007. Názov "VZDOR" používal pre svoj časopis šírený internetom Socialistický zväz mladých (v tej dobe mládežnícke, riadne registrované občianske združenie na Slovensku, ktoré sa hlásilo ku komunistickým a antifašistickým ideám) a to už od júna 2007, kedy vyšlo prvé číslo časopisu VZDOR. Odvtedy vychádzal VZDOR pravidelne v internetovej podobe a od júla 2012 až doteraz vychádza časopis už aj v tlačenej podobe.

Je dôležité podotknúť, že vo vtedajšom Socialistickom zväze mladých a tým pádom za vydávaním časopisu VZDOR bolo aj viacero dnešných členov vedenia Vzdor-strany práce, preto tá návaznosť na odvodenie názvu našej strany od časopisu VZDOR. Pre zaujímavosť treba podotknúť, že história Akčnej skupiny VZDOR Kysuce sa píše iba od roku 2011, kdežto my sme založili časopis VZDOR už v roku 2007 a používame tento názov až dodnes.

V čase, keď sme zakladali OZ VZDOR-hnutie práce, z ktorého členskej základne vznikla naša dnešná riadne registrovaná a fungujúca politická strana VZDOR-strana práce, bola "Akčná skupina VZDOR Kysuce" prakticky verejnosti neznáma. Riešením tejto problematiky sa bude zaoberať aj najbližšia Ústredná rada Vzdor-strany práce o ktorej výsledkoch Vás budeme informovať.

Vzдор-strana práce

Něco málo k narušování osobní integrity pravicových politiků.

Podle zpráv z denního tisku jsem zjistil, že soudružka Semelová prý narušila morální integritu Michala Kincla, shodou náhod politika z řad TOP09. Ten prý pocítil strach z jejího projevu v pořadu Hyde park a jako způsob svojí obrany zvolil žalobu na tuto členku KSČM.

Žalobce prý pocítil strach a úzkost po vyslechnutí vyjádření soudružky Semelové v televizi, což cítil jako závažný zásah do své morální integrity. Pravicoví politici si své morální integrity vždy velice cenili, je jejich velkou předností. Já si myslím, že témata kolem Milady Horákové, nebo srpna 68. nepatří na obrazovku našich přijímačů co máme v obývacích.

Ty patří na veřejnost. Nejlepší jsou pořady o Miladě Horákové v době, kdy startují bombardéry na Bělehrad, Kábul a Tripolis. O Miladě Horákové a srpnu 68. by konec konců mohli promítat bezdomovcům a nezaměstnané mládeži v letním kině. Třeba by to byla i dobrá kratochvíle pro nezaměstnané, stojící ve frontách na Úřadech práce.

Veškeré dokumenty o těchto tématech by mohly být promítány i uprchlíkům, což by jim krátilo dlouhé chvíle v táborech obehnaných ostnatým drátem, které pro ně v EU vlády budují....Milada Horáková a události roku 68. jsou pro pravici aktuálním a žhavým tématem. Ne-

konečně diskutování těchto událostí naší historie je naprosto evidentním východiskem které nabízí pravicové vlády. Jsou to podle nich nejspíš témata, která řeší nejpalčivější problémy dnešní společnosti, proto je velice nutné, aby se jim pravice stále držela. A měla by se jim věnovat na 100% a nedělat nic jiného. Myslím že by tím republika jediné získala.

(MN)

Přišlo na redakčný e-mail

Kam kráčíš, Česko?

Od listopadového puče v roce 1989 bylo zlikvidováno Československo, rozkraden a zlikvidován veškerý průmysl. Zemědělství, díky kterému jsme byli potravinově naprosto soběstační, se zlikvidovalo taky. Stejně dopadlo zdravotnictví, školství, atd.

Občanům se tady 25 let lže a vymývá mozek. Proč říkat pravdu a dělat vše ve prospěch občanů, když stačí před volbami důkladně vymýt mozky svojí lživou propagandou a zase můžou politici pokračovat v likvidaci Česka a českého národa.

Pro Evropskou unii jsme jen podřadnou kolonií, zásobárnou otroků, místem kam mohou vyvážet „potraviny“, které by si ve vlastní zemi nedovolili prodávat. Západní výrobci vyrábějí zboží pro kolonii Česko a pod stejným označením pro svou zemi, ale v úplně jiné kvalitě.

Naši vládcí mají plná ústa demokracie a lidských práv. Ani jednoho jsme se za 25 let nedočkali. Je snad demokratické přijímat zákony, se kterými 90% občanů nesouhlasí?

Co se týká lidských práv, zeptejte se nezaměstnaných, kterým je 50 let a více, jak ponížně žebrají o práci a stejně

je nikde kvůli věku nevezmou. To je hrubé porušování lidských práv, to je diskriminace. Všichni o tom vědí, ale mluvit se o tom nesmí, natož aby se to řešilo a postihovalo.

Perspektiva života v Česku je hroznivá. Problémy budou gradovat a jediné řešení je skutečná demokracie.

V Ústavě České republiky je uvedeno: „veškerá státní moc patří lidu této země“. Toto je trvale porušováno. Je nejvyšší čas začít naplňovat a dodržovat ústavu. KSČ 21 vznikla proto, aby zastavila devastaci České republiky a obrátila život poctivých občanů ke spokojenosti a společnost zpět k prosperitě.

Je potřeba se podívat do světa a vzít si příklad ze zemí, které jdou mílovými kroky kupředu. Čínská lidová republika dosahuje úžasných výsledků, o kterých si můžeme nechat jen zdát. Pod vedením Komunistické strany Číny byla vybudována hospodářská velmoc. Platy se zde za posledních 10 let zdvojnásobily i trojnásobily. Stejně zvýšení platů se očekává v příštích letech. Čínská lidová republika zdvojnásobí HDP do roku 2020 ve srovná-

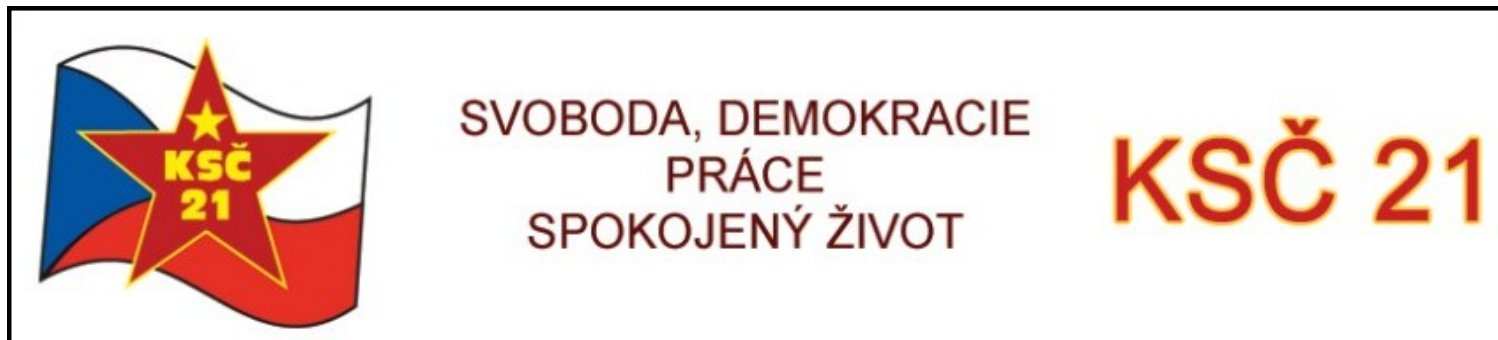
ní s rokem 2010. To pro nás musí být příkladem. Budování socialismu s čínskými rysy je cesta vpřed.

Československo bylo strojírenská světová velmoc. Po 25 letech rozkrádání, tunelování a devastace jsme na úrovni rozvojové země někde v Africe.

Uráží mě, když předseda vlády Sobotka při své návštěvě Jižní Koreje láká investory na to, že v Česku lidé (otroci) pracují za jednu třetinu mzdy jak v Koreji. To je ubohost a vizitka vaší neschopnosti jak to tady 25 let vedete. Pane premiére, neuráždějte občany, nejsme vaši otroci, abyste nás takhle nabízel. Kam nás vedete už většina občanů pochopila. My to víme už dávno a uděláme vše pro to, abychom to změnili.

Politici neplní vůli lidí, kteří je zvolili, ale naopak jdou proti lidem v cizím zájmu. Jedinou výjimkou je náš demokraticky zvolený prezident Miloš Zeman, který jediný také obstál jako předseda vlády.

Zdeněk Klímek, generální tajemník ÚV KSČ 21

POZNÁMKA REDAKCIE: KOMUNISTICKÁ STRANA ČESKÁ 21 je partnerským politickým subjektom našej strany v ČR. S jej členmi udržuje VZDOR-strana práce aktívne a priateľské kontakty, vzájomne sa podporujeme pri organizácii podujatí.

Čitatelia z ČR sa viac o KSČ 21 dozvedia na jej oficiálnej stránke www.ksc21.cz,

Kontakt: **KOMUNISTICKÁ STRANA ČESKÁ 21, Karafiátova 1, Olomouc 799 00, ksc21@seznam.cz**

Vzdor-strana práce podporuje Memorandum o mieri a občianskom odpore

V súčasnej dobe sme svedkami zvýšených aktivít vojenských síl Spojených štátov amerických v Európe, ktoré sa skrývajú za rôzne „mierové“ cvičenia NATO. Ich skutočným cieľom je však militarizácia Európy a jej rozdelenie. Ide o hrubú a priamu provokáciu Ruskej federácie a vytváranie fiktívneho nepriateľa v očiach Európanov. Aktuálne sa americké vojenské sily, pod hlavičkou NATO, v Európe pripravujú na svoju cestu z Nemecka do Maďarska, ktorá sa má, podľa správ z médií, uskutočniť v mesiacoch september a október tohto roku. Konvoj obremených transportérov armády USA má prejsť aj cez územie Slovenska.

Dolu podpísané politické strany, hnutia, občianske združenia, komunity a ľudia, považujú prípadné povolenie zo strany vlády Slovenskej republiky za hrubú chybu, ktorá je v rozpore so záujmami Slovenska a jeho historickým postavením. Odmietame prítomnosť akýchkoľvek cudzích armád na území Slovenska. Vyzývame k spájaniu síl a k aktívnemu občianskemu odporu. Obraciame sa na občanov SR v záujme mieru, vlastenských hodnôt, v záujme Slovanstva, v záujme spoločného zájmu proti agresívnej, militantnej a zhubnej politike USA.

Spojme sa spoločne proti vojenskej

prítomnosti NATO na našom území, spojme sa proti členstvu SR v NATO.

Mier si vyžaduje našu jednotu!"

1. Front ľavicovej mládeže
2. Charta 2015
3. Komunistická strana Slovenska
4. Liga pre národnú a sociálnu záchranu Slovenska
5. Ľavica.sk
6. Nový parlament
7. Právo a spravodlivosť
8. Slovensko-ruská spoločnosť
9. Strana práce
10. Tibor Eliot Rostas
11. Vzdor-strana práce

Vzdor-strana práce na oslavách SNP: Bojujme za naše prežitie, ináč nás poženú do vojnovnej apokalypsy!

VZDOR-strana práce nemohla ani tento rok chýbať na celorepublikových oslavách 71. výročia Slovenského národného povstania v Banskej Bystrici. Aj tento rok sme dali jasne najavo, že sa hlásime ku pokrokovým myšlienkam, skutočnému neprekrútenému humanizmu a dôslednému antifašizmu, ktorý pre nás nie je len prázdny mlátením slamy. Prezident SR Kiska nezabudol počas príhovoru zdôrazniť, že jeho dedo bol povstalcem a tým pádom domové prehliadky u nich nemali konca. Škoda, že si na to nespomenul, keď sa zúčastňoval osláv výročia majdanu na Ukrajine, ktorý otvoril dvere dokorán ukrajinskému fašizmu, zabíjaniu svojich spoluobčanov na východe a znevažovaniu celej antifašistickej histórie Ukrajiny, alebo keď rokoval s prezidentom Porošenkou, ktorý je pre nás vojnovým zločincem, ktorý nariadil vraždenie vlastného obyvateľstva a ktorý schvaľuje prekrúcanie ukrajinských dejín, kedy fašistické banderovské jednotky sú dnes považované na Ukrajine za hrdinov...

Premiér Fico počas svojho prejavu spomenul snáď všetko čo sa len dalo, len škoda že rovnako spravodlivo sa akosi nevie rozhorčiť a rozkričať aj keď prekročí slovenské štátne hranice a podobný prejav neprednesie napríklad v takom Bruseli.

Za zmienku stojí ešte návšteva múzea SNP, ktoré naozaj ponúka rozmanitú zbierku predmetov, dokumentov aj premietaných dobových filmov v niekoľkých sálach, viažucich sa ku povstaniu. Človeka len najviac mrzela jedna vec. Kým za čias socializmu bolo takéto múze-

um a jemu podobné jediným miestom, ako naživo vidieť nejaké relikvie pripomínajúce nacizmus a fašizmus, dnes ľudia vo východnej a strednej Európe môžu vidieť opätovné narastanie vplyvu hnutí, ktoré čerpajú z fašistickej a nacistickej ideológie.

Oficiálna časť osláv skončila a mohli sme sa tak presunúť do centra Banskej Bystrice kde prebehla akcia Charty 2015 – Pochod brigády nesmrteľných. Okrem odsúdenia agresie NATO a USA sa spomenulo aj nebezpečenstvo postupnej okupácie Slovenska cudzími mocnosťami, ktoré sa nenápadne začína už v týchto dňoch verejným vstupom cudzích vojsk na naše územie. Ruka v ruke s tým dochádza zároveň ku nárastu fašizmu šíriaceho sa ako náказа naprieč celou Európou.

Po všetkých desiatročiach pripomínaní si konca vojny, výročí SNP, kladenia vencov, prednášok, debát a rozhovorov s pamätníkmi a partizánmi, neustálym zdôrazňovaním antifašistickeho poslania SNP... ako je teda vôbec možné že národ tak ľahko zabudol, priam až hodil za chrbát svoju históriu? Ako sme sa len po tom všetkom nakoniec zobudili do dnešných čias, ktoré zo všetkého najviac pripomínajú nočnú moru, v ktorých opäť oživa fašizmus a neonacizmus, vojenské konflikty, beznádej, vojnové štvanie, ľudia musia utekať zo svojich domovov, jedni preto lebo nemôžu užiť svoje rodiny, druhí preto, lebo ich krajiny pustošia vojny a nadnárodné koncerny a banky, USA a NATO zase vo veľkom zbroja a rozmiestňujú svoje vojská po celej Európe a

silou mocou nás chcú presvedčiť, že Rusko je náš nepriateľ, nadnárodná oligarchia drancuje nerastné suroviny krajín Tretieho sveta a uvrhuje ich do ešte väčšej chudoby, stredná a východná Európa sa stala miestom na dovoz rôzneho sajrajtu zo Západu a lacnej pracovnej sily... Kapitalizmus je chorobou, ktorá ničí náš svet

Najdôležitejšia myšlienka, ktorá ale počas príhovorov zaznela, bola tá, že tak ako sa naši dedovia a pradedovia aj napriek rozdielnym názorom dokázali spojiť a vystúpiť spoločne proti fašizmu, tak isto musíme a sme povinní urobiť to isté aj my dnes a to čo najskôr. Slovensko priam až zúfalo potrebuje novú „Vianočnú dohodu“, aby tejto hrozbe, ktorá sa na nás valí zo všetkých strán dokázalo čeliť. To by mal byť nateraz náš najhlavnejší a najdôležitejší cieľ, lebo nám všetkým ide o naše samotné prežitie. Prežite ako slobodných ľudí a nie ako nesvojprávnych otrokov, dobytky propimínajúcej tupej masy, hnanej na porážku za záujmy veľkokapitálu.

Vzdor-strana práce

Blokáda amerického konvoja je malým historickým plus v dejinách slovenského národa

Európou už niekoľko mesiacov jazdí hore-dolu americká armáda, ktorá je našim údajným spojencom. Američania však nie sú len v obrnených transportéroch. Americkí vojaci sú už dávno všade – aj v slovenských kasárňach. Opýtajte sa vašich známych, ktorí sú vojakmi.

Po jarnej „Dragúnskej jazde Európou“ sa na jeseň tohto roku vybrala americká armáda na cvičenie do Maďarska. Opäť demonštratívne – v transportéroch, aby potvrdila už takmer 70 rokov starý fakt, že Európa je vojensky okupovaná USA.

Zatiaľ čo v ČR bol prechod armády už bez ohlasu obyvateľstva (emočný náboj sa vybil už na jar, teraz sa tam môže konvoj premávať každý deň, nakoľko ľudia riešia svoje každodenné starosti), na Slovensku sme sa na ich „prívitanie“ pripravovali už po zaregistrovaní informácie o plánovanom prejazde.

Prečo sme takými odporcami americkej armády? Prečo v nás vyvoláva nenávisť? Rozhodne nie preto, lebo je americká, ale preto, lebo je imperialistická. My nespadáme do kategórie dnešných „mladých nádejných intelektuálov“, ktorí si myslia, že ak príjmu 100 informácií zo sto rôznych zdrojov, tak sú rozhladení. Ani fakt, že človek prečíta 100 kníh nerobí z neho intelektuála, nakoľko sa môže jednať o 100 manipulatívnych, úmyselne zavádzajúcich a súčasnej vládnucej triede slúžiacich diel. Títo ľudia potom nevedia rozlíšiť bielu od čiernej, nie to ešte oranžovú od červenej. Vyliezajú z nich potom *m o t a n i c e*, kde komunizmus=fašizmus=Putin=Zeman=Fico=všetko zlo sveta.

Každý kto má iný názor je okamžite priklincovaný k svojmu pomyselnému krížu. Táto situácia už začína pripomínať americký McCarthizmus, kedy boli ľudia vrátane novinárov a hercov prenasledovaní a súdení za „neamerickú činnosť“ (teda ani nie za proti-americkú). Všimajme si, ako aj masmédiá a iné inštitúcie prispievajú k vojnovnej štvani. Zatiaľ čo pred pár rokmi bol Putin prezident ako každý iný, dnes je to diktátor. Na referende za vstup Slovenska do EÚ sa zúčastnilo cez 54% obyvateľstva. Bolo považované za platné, nie za anexiu Slovenska zo strany EÚ. Ani účasť 83,1 % na Kryme, ktorý sa rozhodol pripojiť k Rusku však nestačila na to, aby novinári nehovorili o „anexii Krymu imperialistickým Ruskom“ – áno prvýkrát po 25 rokoch použil rozhlas to „staré bolševické slovo – imperializmus“. Americkú armádu sme boli blokovať nie preto, že by sme milovali Putina, ale preto, lebo americká armáda a NATO je po-

Zhromaždenie na hranici Brodské/Břeclav

pravčou čatou svetového finančného kapitálu. Zasahuje všade tam, kde sa svetová finančná oligarchia zaujíma o nové trhy, o prerozdelenie sveta. Zasahuje tam, kde je ohrozené ich právo vlastníť hospodárstvo nejakej krajiny a jej ľud má len za lacnú pracovnú silu pre svoje konglomeráty a „corporations“.

Máme v živej pamäti letecký útok voči Líbyi – krajiny s vysokým štandardom, kde sa z bohatých zásob kvalitnej ropy ušlo niečo aj obyvateľstvu a kde chodili pracovať ľudia zo Západu. Dnes – po zásahu NATO a dosadení islamských hrdlozcov z tejto krajiny desaťtisíce ľudí utekajú do Európy a destabilizujú už i tak nestabilnú Európu, sú potravou pre nástup nového fašizmu. Možno to bol zo strany USA aj zámer.

Títo vrahovia ľudstva sa nám premávajú po krajine a našim „demokratickým“ právom má byť pokrikoval na nich spoza ťažkoodencov? Aj partizáni či interbrigadisti mali na fašistov len „demokraticky“ pokrikoval a nechať ich robiť to čo robia? Prečo potom naša vláda oslavuje SNP? Už v čase, keď nás začali obkľučovať policajti a naťahovať pásku, už vtedy som im oznámil, že to takto rozhodne nepôjde, že takto sa nedohodneme. Chýbala nám lepšia organizácia a pripravenosť na takúto situáciu blokáda by dopadla inak. Namiesto malého historického plus, by sme mali veľké.

Keď americká armáda prechádzala hranicu, bol to pocit spravodlivej nenávisťi a zároveň bezmocnosti a adrenalínu. Neváhal som ani chvíľu, dal som dole vlajky z našich drevených tyčiek a ako oštep som ich hodil do tejto kolóny smrti. Keď sa ma policajt opýtal, čo to robím, odpovedal som mu „svoju povinnosť“. Následne ma ako agresívneho zobrali, zaistili. Pýtali sa ma, či to bolo nutné, či to bez toho nešlo. „Áno bolo to nevyhnutné, samozrej-

me že by to bez toho nešlo“, bola moja odpoveď.

Po chvíľke čakania prišlo auto, dostal som putá a odviezli ma do Brodského na policajnú stanicu. V aute sme s policajtmí debatovali o príčinách, prečo som to urobil ako aj celkovo o politike, fašizme, kapitalizme a socializme. Snažil som sa im vysvetliť, že kapitalistický režim nie je večný, že vždy po istej dobe smeruje do recesie, kríz, vojenských konfliktov a chudoby a to napriek moderným technológiám, ktoré dokážu zabezpečiť dobrý život celej planéte. „Tak či onak sa budeme rozhodovať medzi

fašizmom a socializmom. Fašizmu stačia hlúpi ľudia plní nenávisťi a preto my robíme všetko preto, aby sa ľudstvo rozhodlo pre socializmus. Socializmus tak či tak príde, len je rozdiel či nás predtým ešte čaká bahno, mŕtvoly a fašizmus, alebo nie“. Snažili sa ma tiež dostať na tom, že moja životná úroveň je celkom slušná. „Človek nemusí chodiť v otrhaných tepláčkoch na to, aby bol komunista. Ak by ste mi mali dávať povedzme 10 eur týždenne len tak, mali by ste právo sa búriť? Veď od hladu by ste ešte neumierali“, vysvetľoval som im, že je to o spravodlivosti a všimani si aj iných, nie len o vnímaní vlastným bruchom. Nie som ako nejaký kulak, ktorý by pre svoje hektáre nechal zdochnúť aj celý svet.

Na policajnej stanici som sa zdržal cca pol hodinu, dostal som blokovú pokutu 30 eur za „výtržníctvo“ a „narušanie verejného poriadku“. Pred stanicu ma došlo privítať niekoľko áut s účastníkmi blokády, ktorí ma zároveň odviezli naspať na hranicu, kde mala auto naša liptovská výprava. Chcem sa ešte raz poďakovať všetkým, ktorí na blokádu došli.

Obyvateľstvo vyzývame i naďalej k aktívnemu odporu voči NATO a voči podnecovaniu vojny v Európe. Ozdobte mosty a okolie kasární protivojenskými heslami. Zneprijemňujme armáde USA pohyb a pobyt na Slovensku.

Stanislav Pirošík

Pred policajnou stanicou Brodské

Otázky a odpovede: prejazd americkej armády

Po tom, ako som nahodil svoj text o blokáde amerického konvoja, pomerne rýchlo a pohotovo som si mohol prečítať "zdrvivú" kritiku od diskutéra "nopropaganda", ktorý rozoberá moj text takmer vetu po vete. V našej strane býva zvykom, že ak má kritika hlavu a patu a ak sa s ňou stretávame pravidelne, zvykneme na to reagovať – pokiaľ nám čas dovolí. Chcem sa poďakovať za otázky a zároveň zverejňujem vlastné reakcie. Na úvod však chcem upozorniť, že by som nerád skĺzol do hádky Rusko vs. USA+Západ, nakoľko obe sú pre mňa kapitalistickými mocnosťami so svojimi záujmami a obe musia byť zvrhnuté socialistickou revolúciou. Nikdy by som neprišiel na blokádu NATO s Ruskou vlajkou, neskandoval na Slavíne "Rossija". Rozlišujem medzi Ruskom a Sovietskym zväzom. Týmto v podstate prispievame k polarizácii spoločnosti na tých, ktorí podporujú Rusko a tých, ktorí podporujú USA. To mi na druhú stranu nebráni nezaujať vlastný postoj k vzťahu týchto mocností a veľmi rozdielneho mediálneho pohľadu na tieto dva celky.

Kritika: Krym nebol suverénny stat, takže jeho referendum nemohlo byť v súlade s medzinárodným pravom narozdiel od referenda o vstupe do Eu, takže Krym nemohol rozhodovať o tom v ktorom state bude o nic viac, ako Komarnansky okres, alebo Východne Slovensko alebo hcijaký uzemny celok bez zvrchovanosti, nehovoriac o dalsich demokratických parametroch, ktoré absentovali v Krymskom referende a samotny fakt, ze pred tym bol poloostrov obsadeny Ruskym vojskom bez insignii, co bolo nielen porusenie medzinárodného prava ale tyto vojaci sa stali vojnovými zlocincami.

Reakcia: Krym so štatútom "Autonómna republika" nemožno zrovnávať s okresom, alebo iným geografickým označením Slovenska. Referendum považujem za legitímne aj z toho dôvodu, akým spôsobom prebehol puč na Ukrajine. Ak teda chceme dodržiavať ukrajinskú zákonnosť, prečo "majdanisti" nepočkali do najbližších volieb a demokraticky nezvolili "tých svojich"? Kde sa vzalo toľko násilia? Ako to že polícia, Berkut a aj armáda tak rýchlo podľahli? Je to zákonné šlať do nečinných ťažkoodencov reťazou? Viete si predstaviť, že by som to spravil ja na hranici? Je zákonné vyhlásiť nové voľby a nepohodlné strany zakázať? Dokáže v súčasnosti Ukrajinská polícia garantovať

bezpečnosť politickým oponentom pred fašistickým Pravým sektorom, ktorý sa správa ako armáda? Rozhodne nie a preto pripojenie sa k Rusku alebo ktorejkoľvek inej krajine je v poriadku, ak chceme garantovať bezpečnosť a politické práve pred neonacistami. Pozrime sa však aj na Európsku úniu a USA – prečo uznala Kosovo? Nie je Kosovo niečo ako Krym? Prečo tam majú Američania obrovskú vojenskú základňu? Prechádzajú v EÚ zmeny demokraticky? Prečo ak neprejde Euroústava, tak to EÚ nerešpektuje ako voľu občanov ale spraví si tzv. Lisabonskú zmluvu? V USA sa pri moci striedajú dve politické strany s tými istými sponzormi – to je v poriadku? Hovoríte, že ruskí vojaci sú vojnoví zločinci, lebo niekde fyzicky boli. A čo potom vojaci NATO, ktorí reálne bombardovali Líbyu?

Kritika: Mozte dat aj nejaký odkaz, kde je Putin označený za diktatora? Pokiaľ som si mohol vsimnúť, možno sa mylím, tak používajú výraz autoritatívny prezident a vychádzajú z toho, že v Rusku je statná administratíva na cele ktorej stojí obmedzuje všetko to, čo robí demokraciu demokraciou, Slobodu slova, slobodu prejavu, zhromazdovania, politicky pluralizmus atd... takže nechápem prečo by ho nemali označovať za autoritatívneho prezidenta? Len kvôli politickej korektnosti, že jemu sa to nepaci? Alebo kvôli čomu? Ulohou medií je pomenovávať veci take ako sú, ak sa vám to nepaci, možno je problém vo vas, ale mate pravdu, media nie su uzasne a adokonale, tak si zalozte vlastne medium, ktore vas bude vykreslovat tak ako chcete ale neplacte ak ho nebude nikto citat, pretože pohľad mainstreamu považuju za realnejši ako ten vas. Iba by ma zaujímalo, či už bol niekto na Slovensku súdený za neamerickú činnosť, keď tu už porovnáva s USA počas studenej vojny.

Reakcia: Záznamy s presným dátumom si nerobím, no poviem niekoľko prípadov, ktoré som zachytil – samozrejme nie v presnom znení. Napríklad Rádio Impuls niekedy v apríli o roztržke Zemana s Americkým veľvyslancom, ktorý kritizoval Zemana za to, že ide na oslavy konca 2. svetovej vojny do Moskvy: "Roztržka bola zbytočná a trapná, ...myslí si ten a ten hosť v rádiu" a potom hneď niečo proamerické. Rovnako tak Slovenský rozhlas, (dátum a čas nepoviem – maximálne Vám poviem, že som akurát šoféroval okolo Hydínární v Žiline) ktorý hovoril "...tento ruský doslova imperializmus..." ale použiť slovo "imperializmus" v spojení s NATO je už "kontroverzné". Najväčšie porovnanie sa dá spraviť asi v prípade prejazdu konvoja vs. Noční vlci. Prejazd bol prejazdom, Noční vlci boli "Putinovou provokáciou". Veď si stačí jeden den zapnúť TV alebo rádio. Samozrejme médiá ako také sa k vysloveniu názorov uchýľujú v kategórii "komentár", ale podstatné tu aj je, kto dostane priestor a kto nie.

Putin vládne v Rusku už pomerne dlho, no takto vyhrotená situácia v médiách nemá obdoby. Chcete teda povedať, že predtým bol Putin lepší? Hovoríte, že politická pluralita (na váš spôsob chápania) tam neexistuje a ani sloboda slova. Jednotné Rusko však nie je jedinou politickou stranou a v krajine sa bežne konajú protesty – napríklad aj "Rossija bez Putina", na ktorých sa účastnili aj komunisti.

Ďalej však musím zdorazniť, že každé zriadenie reaguje adekvátne na vmiešavanie sa cudzích mocností do jeho politiky. Ak niekoho zatknú napr. v Bielorusku či na Kube, tak je to "obeta režimu". Ak niekoho zatknú, zmlátia v USA či Európe, nič sa nestalo, maximálne "polícia zakročila". Žiaden "režim", žiadna "totalita". Som si istý, že ak by ma zadržali na Kube tak ako tomu bolo na hranici Brodské-Lanžhot, dostal by som možno aj nejaké ocenenie. Je nepopierateľné, že EÚ a USA v snahe získať trhy ovplyvňujú politiku v krajinách, kde ich nemajú pod kontrolou. Preto nie je protest ako protest. Za "neamerickú činnosť" zatiaľ na Slovensku nik súdený nebol, stačia mi mediálne útoky na Adelu Banášovú a Ibrahima Maigu.

Kritika: Tiež by ma zaujímalo, že kto teda vlastne podľa vas je intelektuál, ak nie ten, čo sa snaží hľadať vo viacerých zdrojoch. a tiež podľa akého kľuču rozhodujete, ktorá literatúra je manipulatívna a

k'tora nie? Mate nejakého 'neideologického' experta, ktorí vam povie bez toho aby ste používali mozog, ktora ideologia je pisana v prospech 'vládnucej' elity? Alebo to len tak urcite, ze tato nam nevyhovuje, tak bola urcite zaplatena vladou a vjej prospech? Alebo ako to urcujete, fakt ma to zaujima.

Reakcia: Podmienkou intelektuála u mňa je používať mozog – teda o veciach uvažovať, nie len ich reprodukovat'. Vo svojom príspevku v podstate hovorím o ľuďoch, ktorí ani poriadne nevedia, kedy začala a skončila druhá svetová vojna, vedia len že "Volia Karla" a že "nemajú radi toho bolševika Fica" (tým musím dookola vysvetľovať, že nie Fico, ale ja som bolševik) a aj keď ešte stále bývajú u mamy, vedia, že keď "budeš makat', tak zarobíš ťažké peniaze" a každý kto kritizuje kapitalizmus len slepo závidí "úspešným". Títo ľudia si nevidia ani na špičku nosa a vrcholom sú "aktívky", ktoré zostávajú "zoznamy Ruských agentov" – teda každého, kto má protiamerický postoj a zastáva napr. Novorossiju čo je stotožňované dobre že nie s požíraním detí. "Už i ženy ... smutné :(“ hovorí admin, ktorý práve pridala na zoznam nejakú ženu, ktorá má gregorijevskú stuhu na fotografii. Pre mňa sú to skrátka tupci, ktorí podľahli niečomu, len preto, lebo je to stádovité a "in". Tvária sa ako intelektuáli, ale pritom sú na bode 0. Poďme však aj do vyšších kruhov, tu sa tiež odvolávam na "odborníkov" a "ekonómov". Súčasný svet riadia študovaní ekonómovia, ktorí vydali množstvo publikácií a napriek tomu im hladom umiera čoraz väčšia časť planéty, napriek tomu sa čoraz väčšia časť ľudstva ocita v mizérii a beznádeji – zdorazňujem – napriek obrovskému pokroku v technológiách. Preto zdorazňujem, že "neideologické" stanovisko neexistuje. Buď stojíte na strane vykorisťovateľov alebo vykorisťovaných. To čo je pre jed-

ného právo, je pre iného krádež. Napr. privatizácia (právo pre buržoáziu, krádež pre proletariát) a znárodnenie (krádež pre buržoáziu, právo pre proletariát).

Kritika: Takže keby sa prepravovala pod rúškom noci tak by to bolo v poriadku, ale keďže išla cez deň tak je to problém? nechápem celkom v čom, žiadam vysvetlenie. Rovnako na slovo okupácia som našiel vo wikipedii celkom dobrú definíciu 'Vojenská okupácia alebo okupácia je násilný čin štátu alebo entity, ktorá proti vôli iného štátu alebo entity obsadí jeho/jej územie a priamo či nepriamo získa nad územím kontrolu a moc. Okupujúca klika často ustanoví okupačnú správu alebo kolaboračnú vládu, orgán spravujúci okupované územie. Okupácia môže byť dočasná (napr. počas 2. svetovej vojny) alebo trvalá. Pripojenie (okupovaného) územia k územiu iného štátu je anexia', tak nechápem v čom podľa autora konkrétne spočíva tá okupácia v Európe?.. No a? Su to spojenci, ktorým to povolili legálne zvolení zástupcovia ľudu v rámci platných zákonov a ktorí zastupujú občanov, ktorí im odovzdali mandát na rozhodovanie vo voľbách. Títo vojaci tu nikomu neublížujú, do nikoho nestriehajú, neunášajú našich premiérov a iných ľudí za hranice pod hrozbou smrti, tak v čom je problém? Je úplne bežné že spojenecké vojská cvičia na území spojencov a pokiaľ majú na to povolenie od spojencov tak to nie je nikde na svete problém, tak prečo by tu teraz mal byť?

Reakcia: V prvom rade: nik sa nás – občanov na vstup do NATO nepýtal. Preto akúkoľvek politiku Slovenska v rámci NATO považujem za nelegitímnu. To, že títo vojaci NA SLOVENSKU, ktoré im je strčené v zadku nikomu neublížujú, neznamená, že nikomu neublížujú. Komu – to už som vysvetlil v prvotnom texte. Celkovo však v triednej spoločnosti hovoriť o nejakých "zástupcoch ľudu" je humorné a

úsmevné. Čím to je? Prečo je demokracia "vládou ľudu" – ale vládnu nám len samí zbohatlíci, ktorí predstavujú 2% spoločnosti? Aké podmienky má pracujúci pri založení strany a aké podmienky má jeden z tých 2%? Ten zamestnanec nemá ani poriadne čas venovať sa politickej práci, pretože je v práci, aby uživil rodinu, splatil hypotéky, politiku robí po večeroch a vikednoch na kolene, nemá peniaze aby si platil stovky billboardov, PR manažérov, nemá známych v médiách, nie je "vplyvná osobnosť" ani "dobrý anjel", ktorý by rozhadzoval peniaze – práve naopak – musí sa báť, aby pre svoju politickú činnosť nebol prepustený. Nemože prísť kedykoľvek a kamkoľvek – lebo je v práci. Človek z "vyvolených" 2% si dokáže zaplatiť funkcionárov a brigádnikov po celej republike, dokáže ťahať kancelárie, má čas venovať sa politike, obskakuje ho niekoľko ľudí, neobáva sa o svoju budúcnosť, môže si prísť kedykoľvek a kamkoľvek chce. Ľudstvo je dnes takým, akým si ho spraví propaganda. Bude voliť tváre s billboardov, hrdinov z TV – nie tých, ktorých ani nepozná.

Okupácia armády USA spočíva v tom, že je tu prítomná, že tu má svoje základne a prakticky diriguje celú EÚ. Aj keď máte pravdu – je to okupácia dobrovoľná, zapredanecká – sami zapredanci – tie kolaborantské vlády o ktorých hovoríte – z radov buržoázie ich sem pozvali a slúžia im.

Na záver poďme ale k podstate veci: skutočnú moc má ten, kto má hospodársku moc – od nej sa odvíja moc politická. Vláda a štát, ktorý nevlastní svoje hospodárstvo o ničom nerozhoduje, nie je suverénnym, riadi sa zákonmi trhu, poslúcha ekonomické skupiny. Tzv. zástupcovia ľudu s nimi môžu len vyjednávať, nemožu výrobu plánovať.

Stanislav Pirošík
predseda

Výstup na Veľký Choč: Dostaňme mládež opäť k športu

Niekoľko členov Vzduchu - strany práce nedávno vystúpilo na najvyšší vrch Chočských vrchov - Veľký Choč (1611 m n. m.). Týmto chceme apelovať na našu mládež, aby nesesedela cez prázdniny doma za počítačmi, ale venovala sa pohybu, turistike, športu a aktívne spoznávala krásu našej slovenskej prírody, naše slovenské dedinky a unikátne miesta, ktoré vypovedajú o našej jedinečnej kultúre. Na Slovensku je na spoznávanie toho tak veľa, že by nám na to nestačilo ani niekoľko životov, toľko krás ponúka naša vlasť. Vzduch-strana práce bude preto vždy jasne presadzovať to, aby naša mládež masovo športo-

vala a rodičia znášali len minimálne finančné náklady s tým spojené, preto budeme v plnom rozsahu podporovať mládežnícky šport vrátane zabezpečenia všetkých pomôcok a výstroje. Chceme tiež docieľiť, aby Slováci rekreovali väčšinou doma, preto chceme zjednotenie zliav pre všetky druhy dopravy, obmedziť individuálnu dopravu formou sprístupnenia a modernizácie verejnej dopravy, obnovu železničných tratí, podpora zachovania tradícií predkov, podpora folklórnych súborov, miestnych múzeí a pamiatok, vyňať folklórnu hudbu spod autorských zväzov atď...

Demonštrácia: Vráťme do hry socializmus!

26. septembra sme v Spišskej Novej Vsi pred Levočskou bránou organizovali demonštráciu pod názvom „Vráťme do hry socializmus“. Ako napovedá tento názov bola to demonštrácia proti kapitalizmu, za socializmus.

Napriek nepriazni počasia sa nás zišlo niekoľko desiatok. Okrem čelných predstaviteľov VZDOR – strana práce, prišlo množstvo našich členov a sympatizantov zo Spiša. Demonštráciu sme zahájili rozvinutím transparentu s heslom: ČO SI NEVYBOJUJEME, TO NEZÍSKAME!

Po privítaní účastníkov nasledovali príhovory. Verejne rečnili predseda Stanislav Pirošík, podpredsedovia Pomajdík a Vacula. Za odborársku komisiu vystúpil tajomník Ivan Gaľa. Keďže naše hnutie sa neustále rozširuje nie len na Slovensku, ale aj v Čechách a na Morave tak jako zástupca našej strany v ČR predniesol príhovor David Pazdera z Brna.

V žiadnom prípade sa nejednalo o spomienkovú akciu, keď sa položia vence, pomáva vlajkou a to je všetko... Naopak príhovory boli orientované na súčasnosť, skutočnosť, že kapitalizmus už nie je schopný zabezpečiť zlepšovanie života ľudí. Okrem takejto kritiky zaznelo aj riešenie – jediné možné riešenie – zvrhnutie kapitalizmu a vybudovanie socialistickej spoločnosti. Ako hovoríme sme poučení minulosťou a motivovaní prítomnosťou do boja za budúcnosť.

Pristavovali sa pri nás okoloidúci, so záujmom si brali naše propagačné materiály a počúvali naše názory a návrhy. Na koniec demonštrácie sa o slovo prihlásil jeden z účastníkov v dave. Ako to u nás býva zvykom bez problémov dostal slovo. Potešilo nás, že už dlhšiu dobu sleduje našu činnosť, číta web

stránku www.vzdor.org aj časopis VZDOR.

áš politický program a celú našu činnosť označil za jediné komunistickú a marxistickú – leninskú na Slovensku. Poukázal na skutočnosť, že napríklad KSS už dávno stratila komunistický charakter, strany ako Smer – SD alebo najnovšie SEN

sú strany na jedno použitie, ktoré s ľavicovými a pokrokovými myšlienkami nemajú nič spoločné. Sú to strany slúžiace záujmom finančných skupín a ľudí z ich vedenia.

Sympatické mu je najmä to, že ako radoví pracujúci ľudia, študenti, nezamestnaní a dôchodcovia nie len rozprávame čo treba zmeniť, ale robíme reálnu činnosť v odboroch, vo fabrikách a firmách – jednoducho priamo medzi ľuďmi.

To bolo evidentné počas celej demonštrácie. Ako bežní ľudia si s bežnými ľuďmi máme čo povedať. Prakticky nikto z okoloidúcich nás neobišiel, každý sa so záujmom pristavil. Rozhodne to nevyzeralo ako na mítingoch zbohatlíckych strán, ktoré si zaplatia tony letákov, brigádnikov a ktorým prvá časť ľudí na ulici vynadá a zvyšok ich so zhnusením obíde veľkým oblúkom.

My sme sa bavili s robotníkmi, drobnými úradníkmi, zamestnancami vo firmách, učiteľmi, lekármi a nezamestnanými ľuďmi. Všetci nám dali za pravdu, že jedine spoločným bojom proti kapitalizmu si pracujúci ľudia vybojujú lepší život. Nestretli sme sa od nich s jedinou hanlivou reakciou. Prečo? Nuž preto, že nie sme strana ktorej ide o sedenie v parlamente. Sme stranou, ktorá už roky organizuje všetkých pracujúcich, vykorisťovaných a utláčaných na Slovensku.

VZDOR – strana práce

Turistický víkend v Slovenskom krase: Členovia Vzduoru-strany práce na potulkách po východnom Slovensku

Niektorí členovia a sympatizanti VZDORu – strany práce z východného Slovenska sa zúčastnili 7. až 9. augusta turistického víkendu v Slovenskom krase. Stretli sme sa poobede v obci Štós – blízko rovnomenných kúpeľov. Po večernej opekačke sme sa uložili spať, lebo na druhý deň sme mali v pláne celodňovú turistiku na ktorú je dobré mať dostatok síl. Vytrvalo sme sa pod našou rozvinutou vlajkou šplhali hore kopcom po zelenej značke smerom na Zádielsku tiesňavu. Napriek suchu bolo všade množstvo húb – hlavne suchohriby.

Po 3 hodinách pochodu sme dosiahli Hačavské sedlo. S vedomím, že sa ešte potrebujeme bezpečne vrátiť späť sme sa rozhodli pozmeniť konečný cieľ cesty a ďalej sme pokračovali po žltej značke do blízkej obce Hačava. Príchod do Hačavy vyzeral dosť zaujímavý. Z chladného lesa sme vyšli na rozpálenú asfaltovú cestu. To znásobilo naše presvedčenie, že najlepšie spravíme ak si sadneme oddychnúť do miestnej krčmy. Odrazu sa spoznať nás ozvalo: „To je, ale pekná vlajka, odkiaľ ju máte?“ Nuž a začalo sa rozprávanie, že sme komunisti z novej politickej strany Vzduor-strana práce, že sme proti kapitalizmu, bojujeme za socializmus a pod. Oddych v chladnej krčmovej miestnosti, chlieb, saláma a pivo nám vrátili silu na cestu domov. Pred úplným odchodom sme pri pamätníku vzdali úctu obyvateľom obce Hačava, ktorí padli v II. svetovej vojne. Pri vstupe na turistickú cestu sme ešte doplnili zásoby vody z miestneho prameňa a išlo sa.

Vrátili sme sa po večeri. Unavení a spokojní, že sme

zvládli náročný turistický pochod sme sa poumývali, trochu si oddýchli a pustili sa do prípravy večernej opekačky a zábavy. Čakanie na západ slnka po ktorom sa najlepšie sedí okolo ohňa sme si skrátili vo vedľajšej dedinskej krčme Dreveňák. Všetko prebehlo v slušnosti, bez zbytočných výstrelkov. Vlastne sme väčšinu času hovorili s miestnymi lesnými robotníkmi a nezamestnanými obyvateľmi Štósu. Všetci sa zhodli, že dnes sa im žije veľmi ťažko a spomínali na časy, keď tam fungoval podnik Sandrik (v roku 1989 mal 1700 zamestnancov) vyrábajúci príbory a nerezové výrobky, píla, do obce jazdili z Košíc autobusy podstatne častejšie ako dnes a z blízkeho Medzeva jazdil vlak do Košíc a tiež Bratislavy. „Vtedy sa nám tu žilo veľmi dobre. Teraz sme väčšinou nezamestnaní. Nikto nám nepomôže. Preto sa nám páči ten váš Vzduor-strana práce.“ Tak sme dopili pivo a poldeci, slnko zapadlo a my sme sa po kapurkovej vrátili ku ohnisku.

Potvrdilo sa, že jedine vzájomná pomoc, spolupráca, disciplína, iniciatíva a zodpovedné splnenie naplánovaných úloh umožňujú jednoducho a ľahko pracovať aj pozabávať sa, prekonať ťažké skúšky a utužovať kamarátstvo. Sme radi, že sa nám podarilo upevniť priateľské vzťahy vo vnútri VZDORu – strany práce na východnom Slovensku. Ďakujem každému sympatizantovi a členovi, ktorý prišiel, za aktívnu účasť.

VZDOR – strana práce, východné Slovensko

V. I. Lenin: ZKUŠENOSTI PAŘÍŽSKÉ KOMUNY ROKU 1871

(podle III. kapitoly knihy V. I. Lenina: Stát a revoluce, napsané v době srpna - září 1917)

MARXŮV ROZBOR

1. V čem záleželo hrdinství pokusu komunardů?

Je známo, že několik měsíců před Komunou, na podzim roku 1870, varoval Marx pařížské dělníky a dokazoval, že pokus o svržení vlády by byl zoufalou pošetilostí. Když však v březnu 1871 byl dělníkům vnučen rozhodující boj a oni jej přijali, když se povstání stalo faktem, uvítal Marx proletářskou revoluci, přes špatné předzvěsti, s největším nadšením. Marx tedy nestál na svém a neodsoudil pedantsky „nevčasné“ hnutí jako smutně proslulý ruský renegát marxismu Plechanov, jenž v listopadu 1905 psal způsobem, povzbuzujícím boj dělníků a rolníků, po prosinci 1905 však liberalisticky křičel: „Nemělo se sahat ke zbraním.“

Marx nebyl však jenom nadšen hrdinstvím komunardů, kteří - podle jeho slov - „šturmovali nebe.“ V masovém revolučním hnutí, třebaže nedosáhlo cíle, spatřoval nesmírně důležitý historický pokus, určitý krok světové proletářské revoluce vpřed, praktický krok, důležitější než sta programů a úvah. Marx si vytkl za úkol rozebrat tento pokus, vyvodit z něho poučení pro taktiku a přezkoumat podle něho svou teorii.

Jedinou „opravu“, kterou pokládal Marx za nutné provést v „Komunistickém manifestu“, udělal na základě revolučních zkušeností pařížských komunardů.

Poslední předmluva k novému německému vydání „Komunistického manifestu“, podepsaná oběma jeho autory, je datována 24. června 1872. Autoři Karel Marx a Bedřich Engels v ní prohlašují, že program „Komunistického manifestu“ „dnes... mistry zastaral“.

... „Zejména – pokračují - Komuna podala důkaz, že dělnická třída nemůže prostě převzít hotovou státní mašinerii a uvést ji do chodu pro své vlastní účely...“

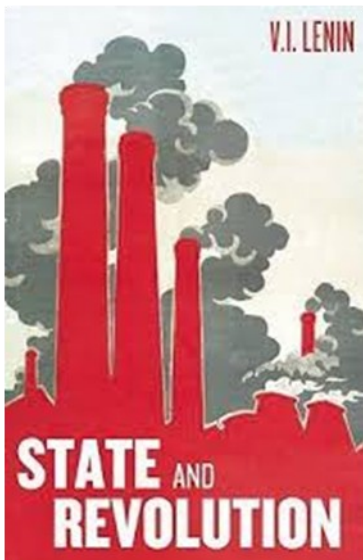
Slova tohoto citátu, uvedená v druhých uvozovkách, převzali ‘autoři z Marxova spisu „Občanská válka ve Francii“.

Základnímu a hlavnímu poučení Pařížské komuny přikládali tedy Marx a Engels tak veliký význam, že je vtělili jako podstatnou opravu do „Komunistického manifestu“.

Je neobyčejně příznačné, že právě tato podstatná oprava byla oportunisty zkomolena a že její smysl není znám jistě devíti desetinám, ne-li devadesáti devíti setinám čtenářů „Komunistického manifestu“. Podrobně o tomto zkomolení promluvíme dále v kapitole, věnované speciálně zkomoleninám. Nyní stačí poznamenat, že běžná, vulgární „pojetí“ uvedeného proslulého Marxova výroku tkví v tom, že prý zde Marx zdůrazňuje myšlenku pomalého vývoje v protikladu k uchopení moci atd.

Ve skutečnosti je tomu právě naopak. Marxova myšlenka tkví v tom, že dělnická třída musí rozbít, rozmetat „hotovou státní mašinerii“ a neomezit se na její prosté převzetí. Dne 12. dubna 1871, tj. právě v době Komuny, psal Marx Kugelmannovi:

...„Nahlédneš-li do poslední kapitoly mého ‚18. brumairu‘, zjistíš, že za nejbližší pokus francouzské revoluce prohlašuji nikoli odevzdání byrokraticko - vojenské mašinerie z jedné rukou do druhých, jak tomu bývalo doposud, nýbrž její r o z b í t

í“ (podtrženo Marxem, v originále je „zerbrechen“) „a to je předpoklad každé skutečné lidové revoluce na kontinentě. V tom právě záleží pokus našich hrdinských pařížských soudruhů ze strany“ (Str. 709 v „NeueZeit“, XX., I., ročník 1901 – 1902). (Marxovy dopisy Kugelmannovi vyšly rusky nejméně ve dvou vydáních; jedno pod mou redakcí a s mou předmlouvou.)

V těchto slovech: „rozbít byrokraticko-vojenskou státní mašinerii“ tkví, stručně řečeno, hlavní poučení marxismu o úkolech proletariátu v revoluci, pokud jde o stát. A právě toto poučení bylo vévodícím kautskyánským „výkladem“ marxismu nejenom naprosto zapomenuto, nýbrž přímo překrouceno!

Pokud jde o Marxův poukaz na „18. brumaire“, ocitovali jsme už nezkráceně příslušné místo. Je záhodno zvlášť zdůraznit dvě místa z uvedených Marxových úvah. Za prvé, Marx omezuje

svůj závěr na kontinent. To bylo pochopitelné roku 1871, kdy Anglie byla ještě vzorem země čistě kapitalistické, avšak bez militarismu a do značné míry bez byrokracie. Proto Marx vylučoval Anglii, kde revoluce, dokonce i lidová revoluce, byla myslitelná a tehdy také možná bez předpokladu rozmetání „hotové státní mašinerie“.

Dnes, roku 1917, v období prvé veliké imperialistické války, toto Marxovo omezení odpadá. Jak Anglie, tak Amerika, které byly největšími a posledními - na celém světě - představitelkami anglosaské „svobody“ v tom smyslu, že tam nebylo militarismu a byrokratismu, se úplně zřítily do všeobecného evropského špinavého, krvavého bahna byrokraticko-vojenských institucí, které si vše podřizují a vše utiskují. Dnes jak v Anglii, tak v Americe je „předpokladem každé skutečné lidové revoluce“ rozbít, rozmetání „hotové“ „státní mašinerie“ (vybudované tam v letech 1914 -1917 s „evropskou“, všeobecně imperialistickou dokonalostí).

Za druhé, zvláštní pozornosti zasluhuje neobyčejně hluboká Marxova připomínka, že rozmetání byrokraticko-vojenské státní mašinerie je „předpokladem každé skutečné lidové revoluce“. Tento pojem „lidové“ revoluce překvapuje v Marxových ústech a ruší plechanovci a menševici, tito následovníci, kteří by se chtěli počítat mezi marxisty, by snad mohli prohlásit tento Marxův výraz za „přefeknutí“. Udělali z marxismu tak ubohou liberální zkomoleninu, že kromě protikladu mezi buržoasní a proletářskou revolucí pro ně nic jiného neexistuje, a mimo to i tento protiklad chápou nemožně dogmaticky.

Zvolíme-li revoluce XX. století jako příklad, pak nutno ovšem jak portugalskou, tak i tureckou revoluci označit za buržoasní. Avšak „lidovou“ není ani ta, ani ona, neboť masa lidu, obrovská jeho většina, nevystupuje nějak zřetelně aktivně, samostatně a se svými vlastními hospodářskými a politickými požadavky ani v té, ani v oné revoluci. Naopak, ruská buržoasní revoluce v letech 1905 - 1907, třebaže neměla takové „skvělé“ úspěchy, které časem zaznamenávala portugalská či turecká revoluce, byla nesporně „skutečně lidovou“ revolucí, neboť masa lidu, jeho většina, „nejširší“ společenské vrstvy, zdeptané útlakem a vykořisťováním, povstávaly samostatně a zanechávaly na celém průběhu revoluce stopy svých požadavků, svých pokusů vybudovat podle svého novou společnost místo společnosti staré, která má být rozmetána.

V Evropě roku 1871 na kontinentě netvořil proletariát v žádné zemi většinu lidu. „Lidová“ revoluce, která strhne do hnutí opravdu většinu, mohla být lidovou jedině tehdy, jestliže se jí

zúčastnil jak proletariát, tak i rolnictvo... Obě tyto třídy také tvořily tehdy „lid“. Obě tyto třídy mají společné to, že je „byrokraticko-vojenská státní mašinerie“ utiskuje, rdousí a vykořisťuje. Rozbít tuto mašinerii, rozmetat ji - je opravdu v zájmu „lidu“, jeho většiny dělníků a většiny rolníků, je „předpokladem“ svobodného svazku chudého rolnictva s proletariátem, a bez tohoto svazku není demokracie stabilní a socialistické přetvoření společnosti je nemožné.

K tomuto svazku, jak známo, si také razila cestu Pařížská komuna, která nedosáhla svého cíle pro řadu příčin vnitřních i vnějších. Marx tedy, když mluvil o „skutečně lidové revoluci“, co nejpřísněji přihlížel, nikterak nezapomíná na zvláštní rysy drobné buržoasie (o nichž mluvil mnoho a často), k faktickému poměru tříd ve většině evropských kontinentálních států roku 1871. Ale na druhé straně konstatoval, že „rozbití“ státní mašinerie je nezbytné v zájmu dělníků i rolníků, že je sjednocuje, staví před ně společný úkol odstranit „cizopasníka“ a nahradit jej čímsi novým.

Čím ale?

2. Čím nahradit rozbitou státní mašinerii?

Na tuto otázku dal Marx roku 1847 v „Komunistickém manifestu“ odpověď ještě zcela abstraktní, lépe řečeno, odpověď, která ukazuje úkoly, ne však způsob jejich vyřešení. Rozbitou státní mašinerii je třeba nahradit „organizací proletariátu jako panující třídy“, „vydobytím demokracie“ — to byla odpověď „Komunistického manifestu“.

Marx, nepouštěje se do utopií, očekával, že zkušenosti masového hnutí přinesou odpověď na otázku, jakých konkrétních forem bude nabývat tato organizace proletariátu jako panující třídy, jak vlastně bude tato organizace uvedena v soulad s nejuplnějším a nejdůležitějším „vydobytím demokracie“.

Zkušenosti Komuny, jakkoli malé, podrobuje Marx v „Občanské válce ve Francii“ velmi pečlivému rozboru. Uvedeme nejdůležitější místa z tohoto spisu:

„V XIX. století se vyvinula ‚centralisovaná státní moc se svými všudypřítomnými orgány: stálou armádou, policií, byrokracií, duchovenstvem a soudcovským stavem‘, moc, pocházející ze středověku. S rozvojem třídního antagonismu mezi kapitálem a prací ‚nabývala státní moc stále více rázu veřejné moci k utlačování dělnické třídy, mašinerie třídního panství. Po každé revoluci, která znamená jistý krok třídního boje vpřed, se projevuje čisté utiskovatelský ráz státní moci stále zjevněji‘. Státní moc se po revoluci 1848—1849 stává ‚národním nástrojem války kapitálu proti práci‘. Druhé císařství tento stav utvrzuje.

„Přímým protikladem císařství byla Komuna“. „Komuna byla určitou formou republiky, která měla odstranit nejenom monarchistickou formu třídního panství, nýbrž i samo toto panství“...

V čem vlastně tkvěla tato „určitá“ forma proletářské, socialistické republiky? Jaký byl stát, který začala budovat?

... „Prvým dekretem Komuny bylo proto zrušení stálé armády a její nahrazení ozbrojeným lidem“...

Tento požadavek je nyní v programech všech stran, které se chtějí nazývat socialistickými. Ale jakou cenu mají jejich programy, je nejlépe patrné z chování našich eserů a menševiků, kteří v praxi upustili právě po revoluci 27. února od uskutečnění tohoto požadavku!

... „Komuna se ustavila z městských radních, volených podle všeobecného hlasovacího práva v různých pařížských okresech,

kteří byli odpovědní a mohli být kdykoli sesazeni. Většina z nich byla samozřejmě z řad dělníků nebo uznaných zástupců dělnické třídy“...

... „Policie, která byla dosud nástrojem státní vlády, byla okamžitě zbavena všech svých politických funkcí a stala se odpovědným a kdykoli sesaditelným orgánem Komuny. Totéž bylo s úředníky všech ostatních správních odvětví... Počínajíc členy Komuny, od shora až dolů, musela být veřejná služba vykonávána za d ě l n í c k o u mzdu. Jakékoli výsady a vyplácení peněz na reprezentaci vysokým státním hodnostářům zmizely s těmito hodnostáři...Jakmile stálá armáda a policie, tyto nástroje materiální moci staré vlády, byly odstraněny, přikročila Komuna ihned k rozbití nástroje duchovního

útisku kněžské moci... Soudní úředníci ztratili svou zdánlivou nezávislost... měli být nadále veřejně voleni, odpovědní a mohli být kdykoli sesazeni“...

Komuna tedy rozbitou státní mašinerii nahradila zdánlivě „jen“ úplnější demokracií: zrušením stálé armády a úplnou volitelností a sesaditelností všech úředních osob. Ve skutečnosti je však toto „jen“ nesmírně významným zjevem, kdy jedny instituce byly nahrazeny institucemi zásadně jiného druhu. Zde právě je možno pozorovat jeden z případů „přeměny kvantitativy v kvalitu“: demokracie, provedená tak úplně a důsledně, jak je to jen vůbec možné, přestává být buržoasní demokracií a stává se demokracií proletářskou, přestává být státem (= zvláštní mocí k potlačení určité třídy) a stává se něčím, co už státem vlastně není.

Stále ještě je nutno potlačovat buržoasii a její odpor. Pro Komunu to bylo zvlášť nezbytné a jednou z příčin její porážky bylo, že to nedělala dosti rozhodně. Avšak potlačujícím orgánem je tedy již většina obyvatelstva, a nikoliv menšina, jak bývalo vždy jak za otroctví, tak za nevolnictví, tak i za námezdního otroctví. A jakmile většina lidu sama potlačuje své utiskovatele, pak „zvláštní moci“ k potlačení n e n í j i ž t ě b a. V tomto smyslu začíná stát odumírat. Místo zvláštních institucí privilegované menšiny (privilegované úřednictvo, velitelský sbor stálé armády) může to bezprostředně vykonávat sama většina a čím více se účastní všechen lid přímo výkonu funkcí státní moci, tím méně je třeba této moci.

Zvlášť pozoruhodná jsou v tomto směru opatření Komuny, zdůrazňovaná Marxem: zrušení všech peněžních výdajů na reprezentaci, zrušení všech peněžních výsad úředníků, snížení platů všech úředních osob ve státě na úroveň „dělnických mezd“.

Vtom se právě nejnázorněji projevuje přelom od buržoasní demokracie k demokracii proletářské, od utiskovatelské demokracie k demokracii utiskovaných tříd, od státu jako „zvláštní moci“ k potlačování určité třídy — k potlačování utiskovatelů všeobecnou mocí většiny lidu, dělníků a rolníků. A právě v tomto zvlášť názorném bodu — který je v otázce státu snad nejdůležitější — upadla Marxova ponaučení nejvíce v zapomenutí! V populárních komentářích — je jich bezpočet — se o tom nemluví. „Stalo se zvykem“ zamlčovat to jako „naivnost“, která se dávno přežila, asi tak, jako křesťané, když se jejich víra stala státním náboženstvím, „zapomněli“ na „naivnost“ prvotního křesťanství, prostoupeného demokraticko - revolučním duchem.

Snížení platů vysokých státních úředníků se zdá „prostě“ požadavkem naivního, primitivního demokraticismu. Jeden ze „zakladatelů“ novodobého oportunistu, bývalý sociální demokrat Bernstein nejednou bezduše přemítal banální měšťácké vtipy

na „primitivní“ demokraticismus. Jako všichni oportunisté, jako dnešní kautskyánci, i on naprosto nepochopil, za prvé, že přechod od kapitalismu k socialismu je nemožný bez určitého „návratu“ k „primitivnímu“ demokraticismu (neboť jak jinak může většina obyvatelstva a naprosto veškeré obyvatelstvo přejít k vykonávání státních funkcí?), a za druhé, že „primitivní demokraticismus“ na základě kapitalismu a kapitalistické kultury není totéž co primitivní demokraticismus v předhistorické nebo předkapitalistické době. Kapitalistická kultura vytvořila

velkovýrobu, továrny, železnice, poštu, telefony a pod., a na této základně se ohromná většina funkcí staré „státní moci“ tak zjednodušila a může být redukována na tak zcela jednoduché úkony registrace, záznamu a kontroly, že tyto funkce budou plně s to vykonávat všichni gramotní lidé, že tyto funkce bude plně možno vykonávat za obvyklou „dělnickou mzdou“, že bude možno (a nutno) zbavit tyto funkce všeho, co by jen trochu připomínalo výsady, co by jen poněkud připomínalo privilegovanost, „přednostování“.

Úplná volitelnost a sesaditelnost všech úředních osob bez výjimky kdykoli, snížení jejich platů na úroveň obyčejných „dělnických mezd“, tato prostá a „samozřejmá“ demokratická opatření, jsou tím, že uvádějí zájmy dělníků v úplný soulad se zájmy většiny rolníků, zároveň můstkem, který vede od kapitalis-

mu k socialismu. Tato opatření se týkají státního, čistě politického přebudování společnosti, nabývají však samozřejmě veškerého svého smyslu a významu teprve ve spojení s uskutečňovaným nebo připravovaným „vyvlastněním vyvlastňovatelů“, tj. převedením kapitalistického soukromého vlastnictví výrobních prostředků ve vlastnictví společenské.

„Komuna — napsal Marx — uskutečnila heslo všech buržoasních revolucí: nenákladnou vládu, když zrušila dvě největší po-

ložky vydání — armádu a úřednictvo.“

Z rolnictva, tak jako z jiných maloburžoasních vrstev, se jen nepatrná menšina „dostává nahoru“, „nabývá postavení“ v buržoasním smyslu, tj. vycházejí z ní buď zámožní lidé, měšťáci, nebo zabezpečení a privilegovaní úředníci. Ohromná většina rolnictva v každé kapitalistické zemi, kde je vůbec rolnictvo (a takových kapitalistických zemí je většina), je utiskována vládou a přeje si jejího svržení, přeje si „nenákladné“ vlády. Provést to může jedině proletariát, a jakmile tak činí, dělá zároveň krok k socialistickému přebudování státu.

Podle stránek <https://www.marxists.org/cestina/lenin/1917/statar/ch3.htm>

zpracoval **Lukáš Sluka**

Opustil nás Emil Špaldon:

Aj vďakaa tomuto mužovi sme za socializmu vybudovali potravinovú sebestačnosť

Vzdor-strana práce sa skláňa nad pamiatkou Emila Špaldona, ktorý nás opustil vo veku 97 rokov, ktorého si budeme vždy nasmierne vážiť a ctíť, lebo svojou obetavou prácou pre spoločnosť a svojimi vedeckými poznatkami pomohol v našej krajine vychovať množstvo odborníkov, ktorí obrovskou mierou prispeli v Československej socialistickej republike k vybudovaniu potravinovej sebestačnosti. Jeho prínos je pre našu krajinu naozaj obdivuhodný.

Dnes vstúpajú mládeži do hláv, že za socializmu sme tu žili pomaly v dobe temna, čo sú účelové klamstvá. Boja sa povedať pravdu o množstve gigantických úspechov našich ľudí, ktorí to dosiahli práve počas budovania socializmu a vďaka obetavým ľuďom, ako bol Emil Špaldon. Potravinová sebestačnosť je žiaľ dnes už len spomienkou. Už sa nehovorí o sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch, kedy zásluhou slovenských šľachtiteľov zaznamenalo slovenské obilnárstvo svetové úspechy. Po roku 1989 zažíva naše poľnohospodárstvo a potravinárstvo naozaj ťažké časy.

Čeť jeho pamiatke! Ďakujeme a nezabudneme.

Ho Či Min: Cesta revoluce (výňatek)

Spis Cesta revoluce byl vypracován z Ho Či Minových přednášek určených ke školení vietnamských stranických kádrů a šlo tedy původně o výukové teze. Ho Či Min byl tehdy známý jako NguyenAiQuoc (dosl. Nguyen milující vlast, což byl Ho Či Minův pseudonym v letech po první světové válce). Skutečné Ho Či Minovo jméno znělo NguyenTat Thanh. Tehdy bojoval za občanská práva Vietnamců v době koloniální Francouzské Indočíny, kterou tvořily dnešní státy Vietnamská socialistická republika, Laoská lidově-demokratická republika a království Kambodža. Spis Cesta revoluce začal autor psát na počátku roku 1925, v knize rozvinul a zkonkretizoval své přednášky vytvořené s cílem politického studia kádrů Komunistické strany Indočíny v provincii Kanton na jihu Číny. Na začátku roku 1927 byly NguyenAiQuocovy přednášky vydány knižně v brožůře nazvané Cesta revoluce. Brožura Cesta revoluce byla vydána Odborem propagandy Svazu utlačovaných národů východní Asie.

V díle rozvíjí NguyenAiQuoc revoluční myšlenky z předchozího období. Už ve Francii byl propagátorem marxismu-leninismu a po návratu do vlasti psal knihy a publikoval i v novinách. Jeho nejznámější díly jsou Proces s francouzským kolonialismem a Páriové. Se jménem NguyenAiQuoc je spjat i týdeník Mládež (Thanh nien) vycházející v letech 1925-30. Pokud jde o vietnamskou revoluci, zrod týdeníku Mládež a díla Cesta revoluce nám připomínají jednu historickou událost analogickou s tím, čeho bylo lidstvo svědkem v prvních letech 20. století v Rusku: Časopis Jiskra redigovaný Leninem se totiž zrodil jako dvojče jeho epochálního díla Co dělat?

1 - Co je revoluce?

Revoluce je zničení starého jeho přeměna v nové, zničení špatného a jeho přeměna v dobré. Například: Galileo Galilei (1633) byl revoluční vědcem. V dávných dobách si lidé mysleli: „Země je rovná, půda je krále. Díky zkušenosti, zmapování a predikci dospěl Galilei k názoru, že je země kulatá a obíhá kolem slunce.

Inženýr Stephenson (1800) byl revoluční mechanik.

V dávných dobách lidé chodili pěšky, koňmo, nebo se dopravovali v bryčkách tažených koňmi, až teprve Stephenson zkonstruoval první parní lokomotivu.

Biolog Darwin (1859) byl revolucionářem v přírodovědě.

Před ním nikdo biologii kvalitně neporozuměl, aniž by cokoli tušil o evoluci.

Karel Marx byl revoluční ekonom. Pregnantně osvětlil kapitalismus, imperialismus, třídní boj, atd., jak, z čeho a proč se kapitalismu zrodil, načrtl jeho historii, ukázal ho jako fenomén, přičemž jasně doložil nutnost, kam lidstvo dovede. Taková je idea revoluce.

2 – Jakých druhů jsou revoluce?

Revoluce mas jsou těchto typů:

- A. Buržoazní revoluce
- B. Národní revoluce
- C. Třídní revoluce

Buržoazní revolucí byla Francouzská revoluce roku 1789.

Americká revoluce a vyhlášení nezávislosti proběhly roku 1776 (vyhnání Angličanů).

Japonská revoluce roku 1864.
Revoluční národ, jakým je ten italský, vyhnal násilím rakouskou armádu roku 1859, Číňané vyhnali mandžskou dynastii roku 1911.

Revoluční třída v Rusku jakou bylo její dělnictvo a rolnictvo vyhnala kapitalisty a získala moc v roce 1917.

Je revoluce složitá nebo snadná?

Napravovat tisíce let starou společnost a vytvořit novou je velice složité. Avšak pokud tak budeme činit v jednotě a společným intenzivním úsilím, naše cíle určitě dosáhneme. Takže to vlastně tak složité není. Snadnost a obtížnost také závisí na nás, rozhodnou vůlí určitě dosáhneme toho, co chceme. Avšak pokud hodláme provést revoluci, musíme si být dobře vědomi následujícího:

A) Banda kapitalistů a její imperialismus využívají náboženství a kultury k ohlupování lidí, právem a zákony spoutávají lid, svou sílu užívají k jeho zastrasování, kapitalisté jsou bohatí a „čestní“, především však jsou nenasytí, dychtiví a bažící po výhodách. Z lidu vytvářejí nuzáky, a když dojde na slovo revoluce, třesou se strachy. Revoluce musí lid probudit a dovést k povstání!

B) Přesplíší chudý lid často povstává k revoltám a bouří se jako vietnamský lid ve Středním Vietnamu, kde se dokázal postavit proti vysokým daním a svým příkladem nakazil obyvatele provincie Ha Thanh, jižní Vietnam se však odkrývá, obnažuje, přičemž se mu nedostává žádné doktríny a ideologie, je bez plánu i záměru a logicky směřuje k totální prohře.

Proto revoluce musí učit a vysvětlovat svou teorii a doktrínu aby jí lid mohl porozumět.

C) Lidé běžně rozlišují a přiklání se k té či oné politické orientaci, k té či oné myšlenkové škole či frakci, naši krajané na jihu mají pochybnosti o těch ze středního Vietnamu, ve Vietnamu středním zase podceňují ty ze severu a mají je za nedostatečně vytrvalé. Vždyť i každá hůlka (na jídlo) má své určené místo.

Tedy síla revoluce musí být zkoncentrována, a abychom ji mohli soustředit, je nezbytné mít revoluční stranu!

3 – Co musí především revoluce činit?

V první řadě je nezbytné mít revoluční stranu, abychom s její pomocí řídili chod věci a organizovali masy, jakož se i jejím prostřednictvím spojili s utlačovaným národem a s proletářskou třídou v každém místě země. Strana, aby mohla uspět, musí být jednotná, spolehlivá a důvěryhodná, jako jen kormidelník jistý si svým uměním může úspěšně plout k cíli. Strana, jež chce být pevná a sevřená, musí bezpodmínečně hájit svou doktrínu, střežit své revoluční učení jako oko v hlavě! Ve straně musí každý její člen jejímu učení rozumět, chápat ho a umět podle něho jednat. Strana nemající svou doktrínu je jako člověk, který postrádá jasnou abstraktní mysl, strana je bez této doktríny jako nenavigovaná loď.

S největším nasazením nyní studujeme maximum teorie, pravdivou ideologii, učení nejpravdivější, nejjistější a nejrevolučnější – učení leninismu!

Z vietnamštiny přeložil a zpracoval Lukáš Sluka

časopis utlačanej a vykorisťovanej väčšiny
časopis vykorisťované a utiskované väčšiny

Čítaj, piš, rozširuj, organizuj sa!

Časopis si môžeš predplatiť na adrese:

redakcia@vzdor.org

Na danú adresu tiež môžeš posilať svoje námety, pripomienky, texty, polemiku i kritiku.

OSPRAVEDLNENIE ŠÉFREDAKTORA

Ospravedlňujem sa čitateľom a predplatiteľom mesačníka za neskoré vydanie tohto čísla časopisu. Meškanie a napokon skĺbenie dvoch čísel do jedného bolo zapríčinené moji pracovným a časovým vyťažčením v mesiacoch august-október a to ako v zamestnaní, tak v osobnom živote ale i straníckom živote.

Som rád, že v októbri sa mi podarilo číslo poskladať a verím, že aspoň jako takou kompenzáciou Vám bude fakt, že číslo má namiesto klasických 20 až 24 strán.

Dúfam, že sa nám v redakcii podarí zaistiť náhradu pre takéto prípady a časopis bude do budúcnosti riadne vychádzať aj pokiaľ budem časovo vyťaženený.

S pozdravom

Stanislav Pirošík

Šéfredaktor

Predseda VZDOR-strana práce

NEVÍTÁM TY SPOJENCE

Karel Panuška

Spí si klidně kojenec,
nad ním letí spojenec.
Nejen, že mu spánek ruší,
do země když bomby buší.
Nezestárne k bílé bradě,
narozený v Bělehradě.

Na Bělehrad nálety,
přestaly už před lety.
Poslední však i ten první,
v dějinách je zapsán krví.
Popsalo se mnoho listů,
krví mrtvých civilistů.

Po náletu spojence,
hroby, svíčky a věnce.
Bomby večer, bomby ráno,
pod tím NATO podepsáno.
Vzpomeňme ty oběti,
ženy, muže i děti.

Po Evropě spojenci,
hemží se jak mravenci.
Necítím se vázán vztahem,
podávat si ruku s vrahem.
Nevítám ty spojence,
bombardují kojence.

Pokiaľ sa chcete na nás obrátiť v oblasti pracovného práva, alebo pokiaľ chcete ako právnik pomôcť ostatným, kontaktujte nás na

pravnapomoc@vzdor.org

 Kominform

ČESKOSLOVENSKO

Československý komunistický videokanál na YouTube:

[Youtube.com/user/kominformcs](https://www.youtube.com/user/kominformcs)